

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Δ

1887

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΤΕΡΙΑ ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΩΝΗ

1887

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΕΤΟΣ Δ-ΤΟΜΟΣ Β

ΕΣΤΗΡΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΤΟΥ
Δ' ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ "ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,"
ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΚΑΙΤΟΥΡΑΝΤΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΣΚΗΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Αριθ. 1. — 31 Ιανουαρίου

Τὸ πρόγραμμα τῆς "Εβδομάδος" ὑπὸ Ἰ. Μ. Δαμβέρρη. — Κοινωνικὴ εἰκόνα: Ὁ Φουγιήτης, ὑπὸ Χ. Αντίνου. — Ποιήσεις: Ἐστὼν ἐπιταφίων ἀνθέων: Εἰς Αὐκωμᾶ, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ὁ Κοραῖς ἐρωτευμένος, ὑπὸ Δ. Γρ. Καμπούρογλου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Τὸ μυστηριώδες ἔκλον, ὑπὸ Μ. Μ. — Τὰ Αὐκωμᾶτα, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Ἀνάλεκτα. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού ὑπὸ Dandy. — Βιβλιοκρισία: Τὰ Ἡμερολόγια.

Αριθ. 2. — 7 Φεβρουαρίου

Καθὲνας μὲ τὴν τύχη του, ὑπὸ Εἰρηναίου Κ. Ἀσωπίου. — Ἡθὴ καὶ ἔθιμα: Τὸ πουκάμισο τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσεις: Ἐκ τῶν ἐπιταφίων ἀνθέων: Ἡ Μαρτίου, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἀποτυχία ἐν θεάτρῳ. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ταμμένη Κόρη, ὑπὸ Ἀνδρέου Καρακίττα. — Πινυαλοθήκη: Ὁ ζωγράφος Οἰκονόμου, ὑπὸ Ε. Α. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Τὰ Ἡμερολόγια.

Αριθ. 3. — 14 Φεβρουαρίου

Μετά τὰς Ἀπόκρως, ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαμβέρρη. — Κοινωνικὴ εἰκόνα: Ἡ Γερωντοκόρη, ὑπὸ Κ. Φ. Σκόκου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Οἱ χοροὶ τῶν παιδίων, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ Γέρων-Γουδός (Σολέβιαφ) μετάφρασις Δ' Δ'. — Ἐπιστολαί: Αἱ Ἀπόκρως ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ Ἰμδ. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Ἀρμικὰ Συλλογαί.

Αριθ. 4. — 21 Φεβρουαρίου

Ἐμπρὸς ἡ ὁπίω; ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαμβέρρη. — Τὸ Ψυχασάββατον. — Δύο λάθρ ἐν τῷ Ἡμερολόγιῳ, ὑπὸ Ἰ. Αζαράκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Τὸ Κεράκι, ποίημα Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ Γέρων-Γουδός Σολέβιαφ (τέλος). Μετάφρασις Δ' Δ'. — Καποδιστριαὶ καὶ Πούσκιν. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού: ὑπὸ Dandy. — Ἀγνωστος Ἦρω. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Ἡ Ἑρμούπολις, ὑπὸ Γ'.

Αριθ. 5. — 28 Φεβρουαρίου

Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, ὑπὸ Π. Κ. — Ἡθογραφίαι: Ἀνὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμού, ὑπὸ Κωνσταντίνου Φ. Σκόκου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ὁ Φύλακας τοῦ Φαναρίου, ποιήσις Ἀριστ. Προδελογίου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ Πίνα, ὑπὸ Κ'. — Ἡ ἐκαίταις, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία.

Αριθ. 6. — 7 Μαρτίου

Τὸ καλὸν ἐν τῇ τέχνῃ, ὑπὸ Π. Κ. — Ὁ ἐγκέφαλος τῆς γυναίκος, ὑπὸ Ἰγνατ. Μοσχάκη. — Παῦλος Φεβᾶ, ὑπὸ Ἰ. Μ. Δ. — Ἀνακονώσις: Ἡ ἰσοδότης τῶν δικαστῶν, ὑπὸ Κ. Γ. Ζησοῦ. Καὶ ἄλλο λάθος τοῦ Ἡμερολογίου, ὑπὸ Γ. Αζαράκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ἐπὶ τῷ μνημῶνι Ἀσπασίας Ἀργυροπούλου, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Πτωχὸς Φραγκίσκος! Μετάφρασις Π. Πανῆ. — Ἐξαφανί-

Αριθ. 7. — 14 Μαρτίου

Ἐμπρὸς ἡ ὁπίω; ὑπὸ Π. Κ. — Τὰ περιττὰ ἔξοδα. — Κελιδόνες καὶ ἄνθρωποι, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Ποιήσις: Ὁ Κόκκος, ὑπὸ Δ. Κόκκου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ ἐπιτήρ, οὐκ ἀνεπίσημος ἀνέστης, ὑπὸ Παναγιώτου Πανῆ. — Ἀνακονώσις: Μίσητος ἀγαλλμάτων, ὑπὸ Ἰ. Σακελλίωτος. — Ἐπιστολαί: Ἡ Βασιλεύρα τοῦ Βάγνερ. — Ἀνάλεκτα. — Δημοσίαι Ἀναγνώσματα: Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα. Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Κατσαρᾶ.

Αριθ. 8. — 21 Μαρτίου

Οἱ καρποὶ τῆς Μιμήσεως, ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, ὑπὸ Π. Κ. — Ἐπιθεώρησις ἐν Τη. — Ἡ Μουσικὴ παρ' ἡμῶν. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Σαφροῦς, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ ἐπιτήρ, οὐκ ἀνεπίσημος ἀνέστης, ὑπὸ Παναγιώτου Πανῆ (τέλος). — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Μυρτίος καὶ Δάφνη. Εἰδύλλιον ἐκ τῶν τοῦ Gesner. — Δημοσίαι Ἀναγνώσματα: Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Παπαρηγοπούλου.

Αριθ. 9. — 28 Μαρτίου

Τὸ συνέδριον τῶν Βαθμῶν. — Τὸ γάλα τῆς Παναγίας, παράδοσις ὑπὸ Π. Κ. Α. — Μὴ λησμονώμεν. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Τὸ Ἀνδρόγυνον, ὑπὸ Κωνστ. Παλαμά. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Τὸ Θαῦμα, ὑπὸ Ἰ. Μ. Δ. — Ἀρίκετο Νύμφη. — Ἀνάλεκτα. — Δημοσίαι Ἀναγνώσματα: Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Σχινᾶ.

Αριθ. 10. — 4 Ἀπριλίου

Ἐκ Ρώμης: Εἰς θεὸς θνήσκων, ὑπὸ Ν. Καζάκη. — Τὸ ἔθιμον τοῦ πυροβολοῦ. — Ἀνακονώσις: Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Βαλῶν, ὑπὸ Ἰ. Σακελλίωτος. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ὁ Γέρων Διδάσκαλος, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Χριστὸς Ἀνέστη, ὑπὸ Ἰ. Α. Κ. — Ἑλληνικαὶ Παράδοσις: Οἰδίπους-Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὑπὸ Γ. Κ. Ζησοῦ. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού ὑπὸ Dandy. — Ἡ Πίπα, ἐκ τῶν τοῦ Pfeffel. — Δημοσίαι Ἀναγνώσματα: Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Σχινᾶ.

Αριθ. 11. — 11 Ἀπριλίου

Ἐκ Ρώμης: Εἰς θεὸς θνήσκων, (συνέχεια) ὑπὸ Ν. Καζάκη. — Ὁ Καποδιστριαὶ, ὑπὸ Ἰ. Σακελλίωτος. — Ποιήσις: Ἡ Ἑρμούπολις, ὑπὸ Γ. — Ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα ἐν τῇ κτλ. βιομηχανίᾳ, ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα. — Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα. — Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα. — Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα. — Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα.

Αριθ. 12. — 18 Ἀπριλίου

Συνέντευξις Ἀδιοκράτορος νικηφόρου καὶ Βασιλέως ἡττημένης, ὑπὸ Χ. Μελετοπούλου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ἡ συμβουλὴ τοῦ Γκουινὸ καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ

Αριθ. 13. — 25 Ἀπριλίου

Ἐκ Ρώμης: Εἰς θεὸς θνήσκων, (τέλος) ὑπὸ Νεοκλέους Καζάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ἡ ἐορτὴ τῶν ἀνθέων, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Τὸ πέρασμα, ποίημα ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ ἐπιτοχὴ ἐν Χαλέπα (τέλος), ὑπὸ Ἰ. Μ. Δ. — Καλλιτεχνικὴ ἑσπερίδα. — Βιβλιοκρισία: Φοιτητὰ συγγραφεῖς, ὑπὸ Ν. Ι. Δ.

Αριθ. 14. — 2 Μαΐου

Ἐκ Ρώμης: Εἰς θεὸς θνήσκων, (τέλος) ὑπὸ Νεοκλέους Καζάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ἡ ἐορτὴ τῶν ἀνθέων, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Τὸ πέρασμα, ποίημα ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ ἐπιτοχὴ ἐν Χαλέπα (τέλος), ὑπὸ Ἰ. Μ. Δ. — Καλλιτεχνικὴ ἑσπερίδα. — Βιβλιοκρισία: Φοιτητὰ συγγραφεῖς, ὑπὸ Ν. Ι. Δ.

Αριθ. 15. — 9 Μαΐου

Δύο λέξεις πρὸ τῆς Πεντηκονταετηρίδος. — Ἀνατολικὰ Σκιαγραφαί: Ἡ Σμυρνὴ, ὑπὸ Μιχαὴλ Ἀργυροπούλου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Τὸ ἄγρο φιλίμα, ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Ἐπιστολαί ἐκ Μαδρίτης: Αἱ Ταυρομαχίαι. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Αἰδὲ Μετ. Π. Πανῆ. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, ὑπὸ Dandy. — Τὰ ἀδόλασκα βιβλία. — Ἀνάλεκτα. — Καλλιτεχνικὴ ἑσπερίδα. — Βιβλιοκρισία: Οἱ πᾶσιτες ἐν Σακτῇ.

Αριθ. 16. — 16 Μαΐου

Ἡ Πεντηκονταετηρίς. — Ἀλβανικὸν ζῆμα. Γιώργος Καπετᾶν (ὁ βασιλεὺς Γεώργιος). — Οἰδίπους: Ὑρκανος, ὑπὸ Γ. Μ. Σακροφάνου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Εἰς τὴν Κεραλληνίαν, ὑπὸ Π. Πανῆ. — Ἐπιστολαί ἐκ Μαδρίτης: Αἱ Ταυρομαχίαι (τέλος), ὑπὸ Ἐκείνου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Τὸ καθήκον. — Ἀδερφίμ, ὑπὸ Ἀλ. Κ. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, ὑπὸ Dandy. — Ἡ παραγωγὴ τοῦ ἴλου καὶ τοῦ συπικίου, ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Ἡ κρεσκοπία τοῦ κ. Πιλαβίου, ὑπὸ Ν. Ι. Δ.

Αριθ. 17. — 23 Μαΐου

Οἱ ἔθροιοι τοῦ Πανεπιστημίου. — Ἡ Ἀρχαία Τραγωδία, ὑπὸ Π. Κ. — Ἀλβανικὸν ποίημα: Πατριάρχου (ὁ Πατριάρχης), ὑπὸ Ν. Θ. Μπόδου. — Αἱ ἐσοπαί. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Εἰς τὸ χεῖλος τῆς Ἀβύσσου, διλογία, ὑπὸ Δ. Α. Κορομηλά. — Ταχυδρομεία παρὰ Πέρσαις, ὑπὸ Δ. Κουλουμπάρδου. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Διηγήματα.

Αριθ. 18. — 30 Μαΐου

Αἱ μητέρες τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Λέχη: Τὸ σκάνδαλον, ὑπὸ Εἰρηναίου Ἀσωπίου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλοκτήτης, ὑπὸ Γ. Μ. Σ. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Εἰκὼν ἐπαρξυμῶν — Ἀρίκετο... γαμβρὸς (Ἐκὼν), ὑπὸ Θ'. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Χημεία.

Αριθ. 19. — 6 Ιουνίου

Ἡ Ἀθηναία ἐκπαίδευσις, ἀναφορικὰς πρὸς τὰς υποχρεώσεις τοῦ Κράτους, ὑπὸ Ε. — Ἐπιθεώρησις Ἀλβανικὸν ποίημα. Αὐγὴ (Ὁ Μοιρολόγι), ὑπὸ Ν. Θ. Μπόδου. — Ἡ ἔγχοσις ἐκείνη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Εἰς τὸν πατέρα μου, ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Ἡ Βασιλεύρα Βικτωρία. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ Εὐτυχία (ἐκ τῶν τοῦ Guy de Maupassant). Μετάφρασις Κ. Ι. Πρασσᾶ. — Ταχυδρομεία παρὰ Ἑλλήσι (Δρομεῖς), ὑπὸ Δ. Κουλουμπάρδου. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Γλασκωτὶς ὄλη καὶ ἔθιμα.

Αριθ. 20. — 13 Ιουνίου

Ἡ τοκοκίνησις δι' ἄγνωστον αἰτίαν... ὑπὸ Ἰ. Μ. Δαμβέρρη. — Ἐπιστολὴ ἐκ Παρισίων: Οἱ Παριεῖς δι' ἀρθρῶν, ὑπὸ Ο. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ὁ πρῶτος ἔπιτος (Μιμήσις), ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Τὸ ἄλδος τοῦ Βασιλέως. Ἐκ τῶν τοῦ Herhele (Μετάφρασις Π. Γ. Μ.). — Τὸ Μελόγραφο. — Ἀνάλεκτα. — Ἀπ' ἐπὶ τοῦ τῆς βιομηχανίας τοῦ γάρτου, ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου. — Βιβλιοκρισία: Ἰατροδικαστικὴ.

Αριθ. 21. — 20 Ιουνίου

Περὶ Μάνης καὶ Μανιάτων, ὑπὸ Π. Κ. — Ἐπιστολὴ ἐκ Λοιδίνου: Ἐν ὁδῷ, ὅτι οὐδὲν εἶδα, ὑπὸ Γ. Π. — Ποιήσις: Εἰς ἄλλοις, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Αἱ γυναικὲς τοῦ Σακροφάνου, ὑπὸ Τσιβί. (Μετάφρασις Ἀλ.). — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Τὸ ἄλδος τοῦ Βασιλέως (ἐκ τῶν τοῦ Herhele). Μετάφρασις Π. Γ. Μ. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Οἱ ἄρχατοὶ Ἑλλήνες ζωφίλοι.

Αριθ. 22. — 27 Ιουνίου

Περὶ Μάνης καὶ Μανιάτων, ὑπὸ Π. Κ. — Διηγήματα ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν, ὑπὸ Ἰ. Μ. Δαμβέρρη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ ἀτυχὴς μεταναστὴς. (Μετάφρασις Γ. Σοφίτη). — Ἐπιστολὴ ἐκ Λοιδίνου: Καὶ πάλιν περὶ τοῦ θλαίου, ὑπὸ Γ. Π. — Ἀνησυχία τῆς γῆς. — Ἀνάλεκτα. — Οἱ Ἀνδριάντες τοῦ φαταριού καὶ τῆς Σόδα, Ἀσπὸν καὶ Λεμπάν.

Αριθ. 23. — 5 Ιουλίου

Μάνη καὶ Μανιάται, ὑπὸ Π. Κ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Εἰς τὸν γάμον. — Ὁ Ἰουδαϊσμός. (Ἀνακονώσις παλαιάς), ὑπὸ Ἀριδίου Μ. Δαμβέρρη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ λειτουργία τοῦ Μεσονυκτίου. (Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ Σ. Δ. Τ.). — Ἡ Πενθερὴ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὑπὸ Ἰμδ. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Νῦξ χοροῦ (Διήγημα Γ. Ἰγνατίου).

Αριθ. 24. — 11 Ιουλίου

Οἱ ἕβρισταί. — Μάνη καὶ Μανιάται, ὑπὸ Π. Κ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Στὴν ἐρημίαν μου, ὑπὸ Ἰ. Πολέμη. — Μουσικὴ αἰμίλλη, ὑπὸ Ἀθηνᾶς Ν. Σερεμῆ. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Νὰ μὴν ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ. (Μετάφρασις Ἀλ.). — Ὁ φιλελλητισμὸς τοῦ Πούσκιν, ὑπὸ Κ. Κ. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Ἡ Γυνὴ κατὰ τὸν Flammarion. (Μετάφρασις Ἰ. Ζ.). — Βιβλιοκρισία: Μονογραφίαι Πόρου, Κυθῆρων, Φολεγάνδρου.

Αριθ. 25. — 18 Ιουλίου

Μάνη καὶ Μανιάται, ὑπὸ Π. Κ. — Κουλούσια καὶ τυρί! — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις (Ἐκ τῶν ἐπιταφίων ἀνθέων): Πόθος, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Σέλιδος τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου: Ἐορτὴ τοῦ ἐνόμτος, ὑπὸ Βλ. Σκορδέλη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ποῦ εἰρήται ἢ εὐτυχία. — Ἀνακονώσις: Ἡ ἑσπερὶς τοῦ κ. Χαλκιάττα. — Ἀνάλεκτα. — Ἡ ἐορτὴ τῶν Κυριῶν, ὑπὸ Ἰγνατίου.

Αριθ. 26. — 25 Ιουλίου

Οἱ λόγοι τοῦ Βασιλέως. — Μάνη καὶ Μανιάται, (ἐπιστολὴ ἔκτη), ὑπὸ Π. Κ. — Οὐδὲ ἐν μνημόσυνον; — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ἀνάγκη (Ἐκ τῶν τῆς Σαφροῦς, ἐκ τῶν τοῦ Ἀνακονώτος), ὑπὸ Ἰ. Πολέμη. — Ἡ τομὴ τοῦ Βοσπόρου (ἐκ δημοδίου ζῆματος), ὑπὸ Ἰ. Α. Κον-

δουλάκη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ποῦ εἰρήται ἢ εὐτυχία. (Σκανδιναβικὴ παράδοσις). — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Ἡ Αἰθιοπία, ὑπὸ Ν. Π. Παρίτη.

Αριθ. 27. — 1 Αὐγούστου

Πῶς πρέπει νὰ κίττωνται οἱ Ναοί. — Ἀπομνημονεῖα στρατιωτικῶν... γάτου, (Λέχη) ὑπὸ Ἰμδ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Παρηγορία, ὑπὸ Γ. Μαρτίνου. — Οἱ καινοεργεῖο σκοποὶ (Κρητικὴ παράδοσις), ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Κονδουλάκη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Τὸ ἀργυροῦν ἐγγυεῖσθαι, P h i l i b e r t A u d e r t a n d (Μετάφρασις Γ. Σ.). — Ἀνάλεκτα. — Ἡ βιομηχανία τῶν τριχόπων, ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου.

Αριθ. 28. — 8 Αὐγούστου

Ἐρόνησε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἰ. Μ. Δαμβέρρη. — Περὶ τοῦ ποδίου τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης, ὑπὸ Ν. Πέτρη. — Ὁ θάνατος τοῦ Κάλχανος (ἀρχαία παράδοσις). (Κατὰ μεταφράσιν τῆς Α. Μ. Δ. E d w a r d B u l w e r - L y t t o n). — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ἡ μετανόησις οὐμὴ ἀμάρτυρῃ, ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ραὐδὸν Βερλὴν. (Μετάφρασις Ἀλ.). — Ὁ μῦθος τῶν σιδηροδρόμων ἢ ἡ καταχθόνιος ἀμαρτωλοσύνη. — Ἀνάλεκτα. — Ἡ βιομηχανία τῶν γράφων, ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου.

Αριθ. 29. — 15 Αὐγούστου

Κρητικὰ εἰκόνας: Ἀπὸ Κωνσταντίνου εἰς Ἄγιαν Τριάδα, ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Κονδουλάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Πρόσκλησις, ὑπὸ Ἰ. Μαρτίνου. — Ἑλληνικὴ ἄσκησις, ὑπὸ Ἐμμανουὴλ. — Ἐπιθεώρησις τῶν ἀρθρῶν βιομηχανίας (Τοῖσι Λιμνοκτόνοισι), ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου. — Ὁ μῦθος τῶν σιδηροδρόμων ἢ ἡ καταχθόνιος ἀμαρτωλοσύνη. — Ἡ πολιτεία, κατὰ τὸν Ἀσράφ Βεῦλε, ὑπὸ Γ. Π. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλιοκρισία: Ναυτικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ πλοίαρχου Ἀλεξάνδρου, ὑπὸ Ν. Πέτρη.

Αριθ. 30. — 22 Αὐγούστου

Κρητικὰ εἰκόνας: Ἀπὸ Κωνσταντίνου εἰς Ἄγιαν Τριάδα (τέλος), ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Κονδουλάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ἡ Γῆ. — Ἔργα, ὑπὸ Γ. Μαρτίνου. — Αἱ ἑορταὶ τοῦ ἐν Γοττλιν Πανεπιστημίου, ὑπὸ Ν. Πέτρη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἐν τῷ ποδί τῆς μάχης, ὑπὸ Β. Β. Β. — Ὁ μῦθος τῶν σιδηροδρόμων ἢ ἡ καταχθόνιος ἀμαρτωλοσύνη (τέλος). — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού: Ἡ ἐπαναστάσις τῶν γυναικῶν, ὑπὸ Dandy. — Ἀνάλεκτα. — Ἀρμικὰ Ἰγνατίη: Τὰ σῶκα.

Αριθ. 31. — 29 Αὐγούστου

Μάνη καὶ Μανιάται, (ἐπιστολὴ ἑβδόμη), ὑπὸ Π. Κ. — Τὰ δύο ὄργανα μου, ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Τὸ Μυστικόν, ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλιος. Διλογία, ὑπὸ Δ. Α. Κορομηλά. — Ἀνάλεκτα. — Δημοσίαι Ἰγνατίη: Πέπνες.

Αριθ. 32. — 5 Σεπτεμβρίου

Μετέπειθε. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ὁ Δίκενος κατὰ τὸν Ταιν, ὑπὸ Ἀλ. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ὁ μέλας βεστρυχός. — Ἡ ναυτικὴ τῶν ἀρχαίων, ὑπὸ Ν. Πέτρη. — Ἀνάλεκτα. — Δημοσίαι Ἰγνατίη: Αἱ Σταφυλαί. — Βιβλιοκρισία: Παράφρασις τῆς Ἰργινελας ἐν Ἀδελίδι.

Αριθ. 33. — 12 Σεπτεμβρίου

Ἀπελὸση τῆς ὑπηρεσίας, ὑπὸ Ἰ. Μ. Δαμβέρρη. — Μάνη καὶ Μανιάται (ἐπιστολὴ ὄγδοη), Π. Κ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Ἡ Ἀφιότη (Κρητικὴ παράδοσις), ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Κονδουλάκη. — Ὁ Δίκενος κατὰ τὸν Ταιν (συνέχεια), ὑπὸ Ἀλ. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ ἄγεια (ἐκ τῶν τοῦ Ἐδγάρ-Πόου), μετάφρασις Κ. Ι. Πρασσᾶ. — Ἀνάλεκτα. Τὸ τροχόλατον. — Δημοσίαι Ἰγνατίη: Διάφοροι καρποί. — Βιβλιοκρισία: Κύρου ἀνάβλασις. Ἐκδοσις Γ. Α. Παπαβασιλείου.

Αριθ. 34. — 19 Σεπτεμβρίου

Μαργαρίτα Ἀλβανία Μηνιάτη (μετ' εἰκόνας), ὑπὸ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέρρη. — Μάνη καὶ Μα-

νιάται (ἐπιστολὴ ἑνάτη), ὑπὸ Π. Κ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ἡ Γυνὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἡ ἄσποτος αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι, ὑπὸ Μαργαρίτας Ἀλβανία Μηνιάτη. — Ἐσπερινὰ διηγήσεις: Ἡ ἄγεια τοῦ Ἐδγάρ-Πόου, (τέλος). — Ὁ Δίκενος κατὰ τὸν Ταιν, ὑπὸ Ἀλ. — Ἀνάλεκτα.

Αριθ. 35. — 26 Σεπτεμβρίου

Μάνη καὶ Μανιάται, ὑπὸ Π. Κ. — Ἡ ἐνοχλοκρίσις ὑπὸ Γ. Στρατήγη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποιήσις: Μονόλογος τοῦ Δὸν Ζουάν,

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ. Πλατεία Κε. Μαρτίου παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΔΕΛΤΙΟΥ
καὶ πωλεῖται λεπτ. 15. Παλαιὰ φύλλα λεπτ. 20.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐξωτερικῶν φρ. χρ. 12.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ. Ὁ στίχος ἀπᾶξ δρ. 1, δις 1,50. διὰ πλεονέστερας καταχωρήσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Η ΑΓΑΠΗΣΑΣΑ ΔΥΟ

Τῆς Κας Emile de Girardin

Κατέλαβε ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ φύλλῳ τέσσαρας σελίδας, αἵτινες, ἀφοῦ κοπῆ τὸ φύλλον μετὰ προσοχῆς, ἐξαγομέται καὶ διπλοῦμεται ἰδιαιτέρως, σχηματίζουσι δεκάδι σελίδας μικράς.

ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

Ἐπιτύψεις ἐκ τοῦ δωδεκαβίου τοῦ
Γάβριου κ. Γ. Βρούτου.
Ὅλγα ἀντίτυπα διετέθησαν εἰς τὰ βιβλιοπω-
λεῖα πρὸς πώλησιν ἀντὶ δραχμῆς.

ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκτυπῶνται ἐπισκεπτήρια στυγματικῶς ἐπι-
χάρτου Ἀγγλικῆς ποιότητος διαφανοῦς δραχ.
2,50 τὰ 100. Ἐπι ἰδίου χάρτου Βασ ποιή-
τητος δραχ. 2 τὰ 100.

Κατασκευάζονται σφραγίδες ἐξ Ἑλαστικῶν
(Caoutchouc), πάντοτε εἰδῶς καὶ μεγέθους.
Ἐργαστῶν Φακίλων παντὸς μεγέθους.
Μόνι κατῆχοι τῶν καταστάσεων Κοινῆς καὶ
Ἐθνικῆς Ἀγορῆς.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟ CORPUS JURIS CIVILIS

Μετάρρσις **ΝΑΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥΛΟΥ**
Ἐκδοθήσεται ὁλόκληρον, χωρὶς οὐδὲν νὰ πα-
ραλειφθῆ τεμάχιόν. Τὰ παραλειφθέντα ἐκδοθή-
σονται ἐν τῷ μετᾶξ. Ἐκαστον τεύχος ἀνά 18 ἡ-
μέρας. Τῶν 3 ἐκδοθέντων ἦδη τευχῶν ἐξε-
κδομένο 1500 ἀντίτυπα. Τοῦ λοιποῦ θὰ ἐκτυπῶν-
ται ἴσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν. Σύν-
δρομη δραχ. 10 τὰ 10 τεύχη.

ΕΤΟΙΜΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Κερφότης — στερεότης — εὐθημία

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΗΕΚΕ

Ὅδῳ Ἑρμοῦ καὶ Ὅδῳ Αἰόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΦΑΝΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Ὅδῳ Πατησίων. — Ἀνωθεν τοῦ Τυπογραφείου
τῆς «Κορίνθου».

ΑΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1 8 8 7

ὑπὸ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΔΕΩΠΟΥ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Τεμάτια δρ. 5

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟ ΕΚΔΟΤΗ.

Ἐν ὁδῷ Ζήνωνος, Ἀρ 9

Καὶ τοῖς ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλείοις.

ΧΡΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

ἦται περὶ φύσεως, ὀνομασίας καὶ τῆς χημικῆς
συστάσεως τῶν χρωμάτων παρὰ τε τοῖς
ἀρχαίοις καὶ τοῖς νεωτέροις.

ὑπὸ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΔΕΛΛΑ

Μεταλλεολόγος καὶ καθηγητὸς τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ
Γεωλογίας ἐν τῷ Στρ. Σχολείῳ τῶν Ἑνεπιδίων.

Μετὰ 11 πινάκων ἐγχρῶν, εἰς μέγα 4ον, σελ.
188, τιμᾶται δρ. 20, καὶ ἀποστέλλεται ταχυ-
δρομικῶς εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὸ ἀντίτιμον αὐ-
τοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐβδομάδος».

ΔΟΜΙΝΑ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΥΡΓΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ καὶ ΠΕΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΕΣΜΟΝ

ΤΗΣ Κας ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΓΡΑΦΑ

Ὅδῳ Ἑρμοῦ, ἀπέναντι τῆς Καπνικαίας.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΜΠΟΡΟΙ

Ὅδῳ Ἐδραγαλλιστρίας

Μεταξὺ Μητροπόλεως καὶ ὁδοῦ Ἑρμοῦ,

τοῦ πυροβολικοῦ. — Ἐσπερινὰ Διηγήσεις: Ἡ
Νεράϊδα (παραμυθὶ Γαλαξειδιώτικα), ὑπὸ Οὐαν-
θέως. — Ἐπιθεώρησις τοῦ Συρμού, (τὸ περίσσει-
μα καὶ τὸ ἄλλεσμα) ὑπὸ Bandy. — Ἀνάλεκτα.
— Βιβλία καὶ Ἐφημερίδες. Κρήτη καὶ Κρίσις.

Ἀριθ. 42. — 14 Νοεμβρίου

Ἐκ Ρώμης. Τὸ Κολοσσαῖον, ὑπὸ Ν. Καζάκη.
— Μνημεῖον ἐν Ἀθήνῃ, ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ.
— Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποίησις: Εἰς τὴν Περσο-
μάχον Ἑλλάδα, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. —
Ἀπολέσθη κόρη ἐπιταίσις (τέλος), ὑπὸ Ἰωάννου
Μ. Δαμβέργη. — Ἐσπερινὰ Διηγήσεις: Αἱ δύο
Ἄρκτοι ὑπὸ Κ. Πρασᾶ. — Σελίδες ἀποσπασθεῖ-
σαι: Τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ὑπὸ Ἰμδ. — Βιβλία
καὶ Ἐφημερίδες: Κρήτη καὶ Κρίσις.

Ἀριθ. 43. — 21 Νοεμβρίου

Τὰ βραβεῖα τῆς ἀρετῆς, ὑπὸ Ἀριάδνης Μ.
Δαμβέργη. — Τίς συνέγραψε τὰ ἔργα τοῦ Σεξ-
πύρου, ὑπὸ Ἰμδ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποί-
ησις: Ἀόγια Γλυκὰ, ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη. —
Ἐσπερινὰ Διηγήσεις. Ναζαριούσκα, Ρωσικὸν
διήγημα, Sachor-Masoch. Μετάρρ. Ἄλ. —
Μουσικὸν Δεκαπενθήμερον, ὑπὸ τῆς Κας Α. Ν.
Σ. — Βιβλία καὶ Ἐφημερίδες.

Ἀριθ. 44. — 28 Νοεμβρίου

Ἐκ Ρώμης. Τὸ Κολοσσαῖον (συνέχεια), ὑπὸ Ν.
Καζάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ποίησις: Νυ-
κτερινὰ, ὑπὸ Ἄντ. Δ. Σπηλιωτοπούλου. — Φαρ-
μακίδης, Οἰκονομῶν, Καίρικα, ὑπὸ Α. Διομήδους
Κυριακοῦ. — Ἐσπερινὰ Διηγήσεις. Ἡ Ἑυλίνη
Κνήμη, Philibert Audebrand, μετάρρ. Κ.Ι.Π.
— Τίς συνέγραψε τὰ ἔργα τοῦ Σεξπύρου, ὑπὸ Μ.

Δαμβέργη. — Ἀνάλεκτα. — Βιβλία καὶ Ἐφη-
μερίδες: Ὁ Φάουστ, μετάρρ. Ἄριστ. Προβελγι-
οῦ. Ποιήματα Γ. Σουρῆ.

Ἀριθ. 45. — 5 Δεκεμβρίου

Αἱ Ἀθήναι, Ἀπόσπασμα τοῦ κ. Α. Mézières.
— Ἀνατολικὰ Σκιαγραφεῖα: Ἡ Ἁγία Μαρίνη,
ὑπὸ Μιχαὴλ Δ. Ἀργυροπούλου. — Ἔργα καὶ
ἡμέραι. — Ποίησις: Ὁ θάνατος τοῦ
Κουκουλίνου, μετάρρ. Π. Πανᾶ. — Ἐσπερινὰ
Διηγήσεις: Ἡ Εὐκὼν, ὑπὸ Ἰω. Πολέμη. — Μου-
σικὸν Δεκαπενθήμερον. — Βιβλία καὶ Ἐφημερί-
δες: Τὸ Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον.

Ἀριθ. 46. — 12 Δεκεμβρίου

Ἐκ Ρώμης. Τὸ Κολοσσαῖον (τέλος) ὑπὸ Ν.
Καζάκη. — Ἡ Πυξὴ, ἐκ τῶν περὶ Ἀθηνῶν
τοῦ κ. Α. Mézières. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. —
Ποίησις: Ὁσσιανῶν: Ὁ θάνατος τοῦ Κουκουλίνου,
(τέλος) μετάρρ. Π. Πανᾶ. — Ἐσπερινὰ Διηγή-
σεις: Ἡ Μάννα, (Στρατιωτικὴ Ἀνάμνησις), ὑπὸ
Δάπ. — Ὁ τελευταῖος Ἔρως τοῦ Μυσσεῖ, (τῆς
κ. Amelie Ernst) Μετάρρ. Ἰγν. — Ὁ κ. Κοκλὲν
ἐν Ἀθήναις. — Βιβλία καὶ Ἐφημερίδες: Αἱ κυ-
ριαὶ τοῦ Ἀττικοῦ Ἡμερολογίου.

Ἀριθ. 47. — 19 Δεκεμβρίου

Ἡ Ἀστρεία τῆς Τύχης, ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαμ-
βέργη. — Σύγχρονος ξένη φιλολογία: Τὸ ποίημα
καὶ τὸ μυθιστόρημα ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ τῆς δε-
σποινίδος Αἰκατερίνης Ζάρκου. — Εἰσαγωγὴ εἰς
τὴν Ἀλφρέδου. — Ποίησις: Ὁ Ἀλφρέδος, Ἄ-
σμα Πέμπτον, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἐ-
σπερινὰ Διηγήσεις: Μία νύξ τῆς Κλεοπάτρας,

Τῆς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

τῶν κυριῶν

Ἀθηνᾶς Ν. Σερμεντή, Αἰκατερίνης Ζάρκου καὶ Ἀριάδνης Μ. Δαμβέργη
καὶ τῶν κ. κ.

Ἀννίου Χ. — Ἀργυροπούλου Μ. Δ. — Ἀσωπίου Εἰρ. — Γουλιμῆ Ν. Κ. — Δαμβέργη Α. Κ. — Δαμβέργη Μ. — Δουζινα
Ἀλ. Π. — Ἐμπερικού Ε. — Ζησιού Κ. Γ. — Καζάκη Ν. — Καμπούρογλου Δ. Γρ. — Κανελλίδου Π. — Καραβίτσα Ἄνδρ. —
Κόκκου Δ. — Κονδυλάκη Ι. Δ. — Κορομηλᾶ Δ. Α. — Κουλουμβάρδου Δ. — Κωνσταντινίδου Α. Ι. — Κυριακοῦ Α. Διομήδους —
Λαμπάκη Γ. — Μαράνου Ι. — Μαρίνου Θ. — Μαρτινέλη Γ. — Μελετοπούλου Χ. — Μοσχάκη Ἰγν. — Μπόβου Ν. Θ. — Πα-
λαμᾶ Κ. — Πανᾶ Π. — Παράσχου Ἀχ. — Πετρῆ Ν. — Πολέμη Ι. — Πολυχράτους Θ. — Πρασᾶ Κ. Ι. — Προβελγιῶν Ἄρ. —
Ραγκαβῆ Α. Ρ. — Σακελλίωνος Ι. — Σακκορράφου Μ. Σ. — Σιδερίδου Κ. Ι. — Σκόκου Κ. Φ. — Σκορδέλη Βλ. — Σουρῆ Γ. —
Σπηλιωτοπούλου Ἄντ. — Στρατήγη Γ. Κ. — Σωροκιάδου Ν. — Τσαρμακλή Ἀθ. καὶ ἄλλων.

Table with 2 columns: Ημερομηνία (Date) and Ημέρα (Day). It lists dates from 31 Dec to 6 Jan and corresponding days of the week.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

2 Φεβρ. Η Υπαπαντή του Κυρίου. Ακριβώς, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμπληροῦνται 40 ἡμέραι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου...

3 Φεβρ. Γίνεται μνεία τοῦ Δικαίου Συμεών, ὅστις εἶχεν εὐχήν ἵνα μὴ ἀποθάνῃ, πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστόν...

4 Φεβρ. Ἰσίδωρου τοῦ Πηλουσιώτου, συγγραφέως σπουδασιωτάτων θεολογικῶν συγγραμμάτων καὶ 10,000 ἐπιστολῶν...

6 Φεβρ. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης. Οὗτος ἐχειροτονήθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου...

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γίνεται μνεία τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Φωτίου...

Ὁ φιλίτιος ἢ πρωτοσπαθάριος τοῦ αὐτοκράτορος... ἡμερομηνία... ἡμερομηνία...

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως κηρυχθεῖσαν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν, τῆς Ἀσπιδίου τῆς ἸΑ' βουλευτικῆς περιόδου...

Τὸ ἔθνος ἰκανοποιητικὸν ἐπέλεξε ἡγεγῆς, ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν φυγῶν τῶν αἰδιδίμων εὐεργετῶν...

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξελέγη ὁ γεραρὸς Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Διονύσιος. Ὁ Ὑφιστος κρατοῦσα τὴν δεξιάν του...

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ κλπ.

Λέγεται ὅτι ἡ Υ. Πύλη ἀμφισβήτησεν τὸ ἔγκυρον τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐμπορικῆς συμβάσεως...

μεγάλοι βελτιώσεις κομισθέντων ἐκ τῆς Ἑσπερίας διαφόρων νέων μηχανημάτων. Ἐπίσης ἀνεκαίνισθη ὁ ἐν Πειραιεὶ ἀτμόμυλος...

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας ἐπισημὰς καταστάσεις κατὰ τὸ ἔτος 1886 ὁλόκληρον, τὸ δημόσιον κατηνάλωσεν 152,788 1/2 κίβωτια πετρελαίου...

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Καθηγητὴς τῶν ὀμιλουμένων ἀνατολικῶν γλωσσῶν, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ θανόντος Μιλέρου, διορίσθη ὑπὸ τῆς ἐν Παιδείᾳ...

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΕΓΧΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΤΕΑ Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. 70 1/2

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΕΤΑΙ ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ Παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσπερικῶν καὶ ἐναντὶ τοῦ Κηπου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ Ἰ. Μ. Δαυβέρη. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ. Ὁ Φοιτητὴς, ὑπὸ Χ. Ἀνίνου.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἀπαιρητὸν καὶ εὐχρηστον καθήκον θεωροῦμεν σὺν τῇ ἀναλήψει τῆς ἑβδομάδος, ἡς τὴν κυριότητα παρεχώρησεν ἡμῖν ὁ ἴδρυτής καὶ τῶς διευθυντῆς αὐτῆς κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου...

Ἐπὶ τῶς ἀληθείας ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς περιόδῳ ἡ ἑβδομάς, ὑπὸ ἰδίου ἐκδοθεῖσα πρόγραμμα, ἐρρωμένως εἰργάσθη καὶ ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀλλ' ἐπιβουλοῦσας τῶν χλευσῶν ἐθνικῶν περιστάσεων...

σταρμένων ποικίλων ἡμῶν ἔργων, ὡς τακτικῶν συνεργάτων, ἵνα ἐκ τούτων ἀντλήσῃ τὸ πρόγραμμα, ὅπερ σκοποῦμεν νὰ ἀκολουθώμεν. Πρόκειται περὶ τοῦ μελλόντος καὶ ἰδοῦ ποῖον τὸ κατ' αὐτὸ πρόγραμμα ἡμῶν, τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ κοινωνία. Ἡ ἑβδομάς θὰ ἔγῃ τοῦ λοιποῦ τὸν χαρακτῆρα ἐπιθεωρήσεως κοινωνικῆς καὶ φιλολογικῆς σκοπούσης πρὸ πάντων τὴν συζητήσιν, ἀνάπτυξιν ἢ καὶ θίξιν ἀπλῶς τῶν κοινωνικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐκείνων ζητημάτων, ἅτινα ἡ τέλειον ὑπὸ τοῦ καθημερινοῦ τύπου παραμιλοῦνται, ἢ χρονογραφικῶς μόνον ἀναφέρονται.

Ἀφ' οὐρίστανται καὶ κρατύνονται τόσαι καὶ τόσαι ἐφημερίδες, κατὰ τὸ πλεῖστον τα πολιτικὰ ὑπηρετοῦσαι καὶ συζητοῦσαι, ἐσκέψθημεν, ὅτι ἔσπεσι νὰ συνιπάρχη καὶ μία τοῦλάχιστον, ἑστῶ καὶ ἑβδομαδικαία, ἐπιθεωρησὶς, καταξιωμένη εἰς πᾶν ἄλλο ἐκτός τῆς πολιτικῆς. Ἐκείνη ἐλέγξουσι, παιδαγωγοῦσιν ἢ ἀναδεικνύσουσι τοὺς πολιτικούς ἀνδράς ἡμεῖς τουναντίον θ' ἀποταθώμεν πρὸς τοὺς ἐκτὸς πάσης ἀρχῆς, πρὸς τὰ ἀπαρτιζόμενα τὴν κοινωνίαν ἄτομα, τῶσάν τε τὰ ἔργα καὶ αἱ ἡμέραι ἐσονται ὁ σκοπὸς ἡμῶν.

Ἡ αἰωνία, ἡ τετριμμένη δικαιοδοσία τῆς ἐνάχου κοινωνίας. Οὐχί οὐδεὶς τούτων πταίει. Πταίει μὲν πάντες ὅμοι. Ἡμεῖς διαφθεροῦμεν, ἐξουτελοῦμεν, καταρπίπτουμεν πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν. Καὶ ὅταν τὴν ἀπογυμνώσωμεν πάσης τιμῆς, ὅταν τὴν ἴδωμεν χαμαὶ ποδοπατοῦμένην ἀνευ γοήτρου, « Ἰδὲ ποῦ κατήνησαν! » ἀνακράζομεν μετ' ὀργῆς. Πρέπει νὰ ληθῇ, νὰ ἐννοηθῇ τέλος, ὅτι πᾶσα κακία τῶν ἀρχόντων ἐξ ἡμῶν προέρχεται. Πρέπει νὰ πεισθώμεν ὅτι οὗτοι δὲν εἶνε ὄντα ὑπερφυσικά, ἀγγελοὶ παραπλανηθέντες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὅτι εἶνε γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν μας. Καὶ εἶνε κοινῶν πλέον αἰτιώματα καὶ νὰ γλευσάζωμεν τὴν δυσειδίαν καὶ ἀσχημὸν μορφήν, ἣν βλέπομεν ἰστάμενοι πρὸ τοῦ κατοπτροῦ!

Ἐπὶ τόσα ἔτη τώρα κύριον ἔχομεν μέλημα τὴν ἐξέλεξιν τῶν πράξεων τῶν ἀρχόντων. Τί ἐμερίδαμεν ἐκ τούτου; Τοὺς ἐξάναμεν καλλιτέρας; Ἀπ' ἐναντίας. Ἄν εἶχον κάτι καλόν, τοὺς τὸ ἀφηρέσαμεν. Ἡμεῖς βλῦναμεν τὰς ἀρετὰς καὶ ὠφίναμεν τὰς κακίας τῶν. Ἀρκεῖ πλέον. Ἀς σταθώμεν καὶ μίαν φοράν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἐρευνησώμεν, συζητήσωμεν, ἐλέγξωμεν ἢ καὶ ὑμνήσωμεν τὰς πράξεις μας. Καὶ ἂν αἰσθινώμεν, ἂν πεισθώμεν ὅτι δέον πρωτίστως ν' ἀναμνησθώμεν κοινωνικῶς, τότε καὶ μόνον, τότε, θὰ θέσωμεν τὸ θεμέλιον.

μεγάλου καὶ ἀδιάσειστου ἐθνικοῦ οἰκοδομηματός. ἄλλως, αἰωνίως θὰ ζητῶμεν τὸν πταίστην, ὅπως οἱ ἀφηρημένοι ἐκείνοι, οἱ τινες ληθμονοῦντες ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς φέρουσι τὸν πλῆθον τῶν, στρέφονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ τὸν ἀναζητοῦσιν.

Αὐτὰ εἶχομεν νὰ εἰπώμεν. Αὐτὸς εἶνε ἰδία ὁ σκοπὸς ἡμῶν. Καὶ πρὸς ἐπιδιώξιν του ἀνελάβομεν τὴν διευθύνσιν τῆς ἑβδομάδος. Εἶπομεν ὅτι εἶσται κοινωνικὴ καὶ φιλολογικὴ. Περὶ τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἑσπερικῆς ἡμῶν. Τὰ αὐτὰ προσθέτομεν διὰ τὸν φιλολογικὸν καὶ τὸν καλλιτεχνικόν.

Πταίει ἡ κοινωνία. Διὰ τί νὰ λέγωμεν ὅτι εἶνε ἀνάξιος ὁ εἰς καὶ ἀνίκνος ὁ ἄλλος; Πότε ἐξετιμῆθη ἡ ἀξία ἢ ἐτιμῆθη ὑπεροχὴ; Πότε ἀπεδόθη τὸ δίκαιον; Καὶ ποσῶς δὲν ἠδικήθη ὁ λόγιος, δὲν ἀπεγοητεύθη ὁ ποιητὴς, δὲν περιεφρονήθη ὁ καλλιτέχνης, δὲν κατεδικάσθη ὁ δημοσκόπος, ἀφοῦ πᾶν μέσον ἐξήντησεν ἡ κοινωνία ἵνα διαφθερῇ τὸ εἶναι μετὰ τὸν ἄλλον; Τί; Μήπως τοὺς ἠθέλατε ὅλους τούτους τοὺς ἀρχόντας τῆς πολιτείας, τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος ν' ἀποτελώσιν ἐξαιρέσιν; Νὰ ἦνε μόνον αὐτοὶ ἐνέριτοι καὶ ἀμειπτοι; Ἄλλοιμονον τότε. Θὰ ἐγκριθέντο ἀπεικταῖα τις τῶν ἐναρέτων ἀριστοκρατίας, ἐνῶ πάντες τὴν δημοκρατίαν τῆς ἀρετῆς ποθοῦμεν καὶ ἐπιδιώκομεν.

Ἐργασθώμεν ὑπὲρ τούτου. Δεῖξωμεν ὅτι μάτην κοπιῶσιν οἱ ἀποκόπτοντες τὰ κεντρικὰ φύλλα καὶ ζῶντες τοῦ πάσχοντος δένδρου τὸν φλοιόν. Τὸ κακόν ἐγκρατεῖ ἐν τῇ ῥίζῃ. Πείσωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι ἐν ἡμῖν ἄπαντα ὑπολανθάνει ἡ νόσος, ἡς βλέπομεν τὰ συμπτώματα ἐν τοῖς μᾶλλον ὑπερέχουσι κλάδοις, καὶ ὅτι ἐν εἶνε πρωτίστως ἀπαραίτητον!

Ἡ κοινωνικὴ ἀναμόρφωσις. Ἄλλὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι ἡ νέα διευθύνσις τῆς ἑβδομάδος θὰ μεταβληθῇ ἐξαίφνης εἰς ἀναστρέψιν ἱεροκήρυκα, εἰς στρυφνὸν καὶ ἀγέλαστον ἠθικολόγον ἐπιτιμῶντα τὴν κοινωνίαν καὶ περῶμενον νὰ τὴν φέρῃ εἰς θεογονίαν διὰ νουθεσίας καὶ προσευχῆς.

Πολυετῆς ἐν διαφόροις ἐγκρίτοις φύλλοις συνεργασία καὶ μελέτη ἐθνικοῦ χαρακτῆρος. ἐδιδάξεν ἡμᾶς ὅσῳν τὸ ἐπικρατοῦν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν πνεῦμα. Τὸ μικρότερον φάρμακον λαμβάνεται εὐχαρίστως, ἐὰν σταλαθῇ ἐπὶ τεμαγίου σακχάρου; ἢ ἀλήθεια δέον καὶ διὰ λόγους αἰδημοσύνης νὰ μὴ παρουσιάζηται οὐδαμῶς γυμνή, τουναντίον μάλιστα, ἵνα ἢ εὐπρόσδεκτος, ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ ἐσθῆτα τοῦσμοῦν καὶ τέλος τὰ βία μέρτα πρὸς διάδοσιν ἰδεῶν στεφονται νῦν ὑπὸ πλήρους ἀπαυτίας.

Μυριάς λέγουσι και επαναλαμβάνουσιν. αὐτὰ θέλει ὁ κόσμος. Εὐάρεστα, ἑλαφρά, χαρίεντα πράγματα. Θέλει διηγήματα και ποιήσεις εκλεκτάς, περιγραφὰς και ἐντυπώσεις, ποικιλίαν τέλος θεμάτων και πλοῦτον. Θέλει ὀλίγα μόνον ἐπιστημονικά και γλωσσολογικά ἀκόμη ὀλιγώτερα. Ἐχει καλῶς. Καί ἡμεῖς οὕτω σκεπτόμεθα. Τηροῦμεν μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, τῆς μελέτης και τῆς συζητήσεως τῶν θεμάτων και συνηκολοῦμεν πρὸς τὸ καινὸν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διατυπώσεως αὐτῶν. Παραδειχόμεθα τὰς προτιμήσεις του, διότι ἄλλως τε τὰς εὐρίσκωμεν συμφωνοῦσας πρὸς τὰς ἡμετέρας.

Και οὕτω προβαίνομεν ἐπὶ τὴν ἐναρξίν του ἔργου ἢ μάλλον ἐπὶ τὴν ἐξακολούθησιν αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προρηθέντων ἐξησφαλίσωμεν τὴν πολυτιμὸν συνεργασίαν πολλῶν, τῶν πλείστων, ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων παρ' ἡμῖν λογογράφων και ποιητῶν, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς κυρίαῖς διαπρεπουσῶν ἐπὶ κάλλει λόγου και ἰδεῶν.

Ἀποτινόμενοι δὲ μετὰ θάρρους πρὸς τοὺς παλαιούς τῆς Ἑβδομάδος φίλους και πρὸς πάντα φρονούντα ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς δεῖται ὑποστηρίζεται, ἐλπίζομεν ὅτι και οἱ μὲν και οἱ δεθ' συντελέσωσι πρὸς μείζονα διάδοσιν αὐτῆς, ἵνα και ἄλλας βελτιώσεις ἐν καιρῷ δυνηθῶμεν νὰ ἐπενεύγωμεν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΠΡΗΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο ΦΟΙΤΗΤΗΣ

(Ἀπόσπασμα)

Δὲν τὸν ἐξήτασε κανεὶς ἀκόμη και αὐτόν, και ὅμως εἶνε ἐκ τῶν μάλιστα ἐνδιαφερόντων χαρακτήρων τῆς νεοπαγούς κοινωνίας μας.

Τὸν Σεπτέμβριον, ὅτε τὰ πρῶτα θολὰ σύννεφα τοῦ φθινοπώρου ἀναθρώσκουν εἰς τὸν ὄριζοντα, ὅτε ἡ πρώτη παγερὰ πνοὴ τοῦ ἀνέμου παραφέρει περιδινόμενα τὰ πρῶτα πίπτοντα φύλλα, ὅτε αἱ ρανίδες τῆς πρῶτης βροχῆς στίβουσι πενθίμως τὸ πεζοδρόμιον, μᾶτῃν προσπαθοῦσαι νὰ ἐξαλείψωσι τὸ παχὺ στρώμα τῆς θερινῆς κόπρας, ὅτε, τέλος, τὸ φάσμα τοῦ χειμῶνος — τοῦ ἀθηναίου χειμῶνος, δηλαδή τοῦ μελαγχολικωτάτου και ἀναιρωτάτου πάντων τῶν χειμῶνων — ἐπέρχεται ἀπειλητικόν, νεκρόνον πᾶσαν διασκέδασιν, ἔρχεται αὐτός, ὡς χαρμύσινος χελιδὼν τοῦ φθινοπώρου, εὐαγγελίζομένη τὴν φαιδρότητα, τὴν εὐθυμίαν, τὴν ζῶν.

Καὶ ἀναμένοντα μετὰ προσδοκίας τὴν ἀφίξιν του τὰ ποικίλα γένη τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων και ἐξ' αὐτοῦ ἀποζώντων. Τὸν ἀναμένει ἡ οἰκοδόσπου, ἥτις προητοίμασεν ἤδη τὰ δωμάτια, ἅτινα σκοπεῖ νὰ ἐνοικήσῃ, και ἐκόλλησεν ἤδη ἡ ἀνήρτησεν ἐξώθεν τῆς θύρας ἢ τοῦ παραθύρου μικρὸν τεμάχιον χάρτου με τὴν λέξιν Ἑνοικιάζεται, γεγραμμένην διὰ καλλιγραφίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπιτησίμου, και δι' ὀρθογραφίας, πάντοτε πλημμελοῦς. Τὸν ἀναμένει ὁ

παντοπώλης τῆς συνοικίας, ὅστις χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ κτήριον, πρὸς πέντε μῶν διὰ τὴν λυχνίαν του, τὴν ζάχαριν διὰ τὴν πρωινὸν καφεὶν του, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τὸ λιτὸν δεῖπνον ἐξ ἄρτου και τυροῦ κατὰ τὰς ἐσπέρας τῆς μελέτης, ἢ ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἡ οἰκονομία τοῦ φαγητοῦ θεωρεῖται ἀπαραίτητος πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ διαταραχθέντος ἰσοζυγίου. Τὸν ἀναμένει ὁ ξενόδοχος, ὁ διαρρυθμιστὴς ἐπὶ τὸ εὐπρεπέστερον τὸ ἐστιατόριον του και ριπτὸν βλέμματι πλήρη κρυφίου πόνου και μυστικῆς ἐλπίδος εἰς τὰ βιβλία του, ἐν οἷς ὑπάρχουσι τεθαμμένοι μερικοί λογαριασμοὶ ἀνεξόφλητοι ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὸν ἀναμένει ὁ καφεπωλῆς, εἰσπράξας κέρδη λίαν ἰσχνὰ κατὰ τὸ θέρος και ἀναλογιζόμενος μετὰ ρίγους ἡδονῆς τὰς θαμίλας εἰσπράξεως τῶν ἐπιεικέων μακρῶν νυκτῶν τοῦ χειμῶνος, ὅτε ἐπιβέλλεται σχεδὸν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἢ συρροῆ τῶν θαμιστῶν και ἡ ἀπειθῆς τῶν ποτῶν κατανάλωσις. Τὸν ἀναμένει ὁ ἐμπορορραπτῆς, ὅστις ἐφρόντισεν νὰ τοποθετήσῃ παρὰ τὴν προθήκην του καταστήματός του τ' ἀπόλητα περσινα ὑφάσματα, φροντιστὴς ἐνταυτῷ νὰ τὰ χαρακτήρισῃ δι' ἀγγελίας, δημοσιευθείσας εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὡς ἀνεωστί κομμάθιντα ἐξ Ἑυρώπης, τοῦ τελευταίου συμμοῦ. Καὶ τίς δὲν τὸν περιμένει; Ὁ ὑποδηματοποιός, ὁ πιλοπώλης, ὁ βιβλιοπώλης, ὁ ζαχαροπλάστης, ἡ πλύντρια, ὁ ἐφημεριδοπώλης, και αὐτὸς ἀκόμη ὁ μικρὸς σπιλωτῆς τῶν ὑποδημάτων, ὅστις ἔχει ἐπίσης τοὺς μονοτερεθῆς του. Ὅλοι αὐτοὶ ἀναμένουσι μερίσμα ἐκ τοῦ βαλαντίου τοῦ φοιτητοῦ. Διὰ τῶν θαμικαστῶν ὄντως νόμων τῆς κοινωνικῆς συναλλαγῆς αἱ οἰκονομίαι τοῦ ἐμπόρου τῆς Πελοποννήσου, τοῦ γεωκτημόνου τῆς Στερεῆς, τοῦ ναυτικοῦ τῶν νήσων θα διοχετεύθωσιν εἰς τὰ θυλάκια τῶν παντοίων ἐπιτηδευματιῶν τῆς πρωτεύουσῆς, θερχπέουσαι πραγματικὰς ἀνάγκας ἢ ἱκανοποιούσας ἀόριστον πλεονεξίαν.

Δὲν εἶνε δὲ εὐκαταφρόνητον τὸ ποσόν, ὅπερ διὰ τῶν φοιτητῶν εἰσχέεται και κυκλοφορεῖ κατ' ἔτος μεταξὺ τῶν ἀστικῶν κυρίως, ἐργατικῶν και σχετικῶς ἀπορτωτέρων τάξεων τῆς πόλεως μας. Τὸ κατὰ τὸ σχετικὸν ἔτος 1885-1886 ληφθὲν ἀνόητον μέτρον τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων του Πανεπιστημίου ἐνεκα τῆς ἐπιστρατείας ὑπῆρξε πολυλῶχος ἐπιζήμιον και εἰς αὐτοὺς τοὺς φοιτητὰς και εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πρωτεύουσῆς. Καίτοι τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῶν κακὸν ὁπωσδήποτε ἐμμετρίζεται ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶσων ἐφιδρών, καίτοι ὁ πλεμικὸς ὀργανισμὸς κατέχειν ὄλων τὸ πνεῦμα και διετέλει ἕκαστος ὑπὸ τὸ κράτος νεοεικῆς ἀνυπομονησίας, ἀναμένον τὸ σύνθημα τῆς δόσεως, οὐχ ἥτιον ἐπείσθητή καθίστατο ἡ ἀπουσία ἐν τοιαύτῃ ἐθνικῇ περιστάσει τῶσων νεότητος ἐνθουσιώδους, ἐμφορουμένης αἰσθημάτων εὐγενῶν και προσηματῶσων ὕψλους, νεότητος αὐτενεργοῦ, ἥς τὴν ἀδάμαστον ὀρμὴν δὲν θὰ συνεῖχε και δὲν θὰ ἐχαλιναγωγεῖ τὸ αὐστηρὸν καθήκον τῆς στρατιωτικῆς παιδαγωγίας. Ἄλλ' ἡ ὀλική ζῆμια ἦτο ἐπιαισθητοτέρα. Ὑπολογιζόμενον ὅτι ἀπουσίασιν κατὰ τὸ ὀκτάμηνον

διάστημα τῆς διακοπῆς περὶ τοὺς 1500 φοιτητὰς, ὧν ἕκαστος δαπανᾷ κατὰ μέσον ὄρον 120 δραχμὰς τὸν μῆνα, ἰδοὺ ὅτι ἔλειψαν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνον, τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν δυστυχῆς, περὶ τὸ ἐν και ἡμῶν ἐκατομμύριον δραχμῶν ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τῆς πρωτεύουσῆς, ὑποστῆσαν ἐνεκα τούτου πολλὴν διατάραξιν και ἀνωμαλίαν. Ἐθῆνος ἠκούετο τότε ἐν Παριζίῳ... δηλαδή ἐν Quartier Latin τῶν Ἀθηνῶν, και πολλὰ ῥαχὴλ οἰκοδόσπουσι, ξενόδοχοι, ράπτρια και λοιποὶ θήλεις φύλακες ἀγγελοὶ τοῦ φοιτητοῦ ἐθεθήσαν θρηνοῦσαι τὰ τέκνα των.

Τὰ συμπτώματα τῆς ἀφίξεως τῶν παροδικῶν αὐτῶν πτηνῶν εἶνε πάντοτε τ' αὐτὰ. Μειονομείναι τινεὶ ἀφίξειε προμηνύουσι τὴν ἀθρόαν ἔλευσιν τῶν φριτητῶν, οἰτινες, ὅπως ὄλα τὰ μεταναστεύοντα πτηνὰ, συνήθως ταξιδεύουσι κατὰ στίφην. Φαίνεται ἐδῶ ἔκει μία ἀμάξα με ἕνα νεῆρον ἐπιβάτην, με ἐν κιβώτιον τοῦ ταξιδίου και με ἐν τὸλιγμα ὀγκῶδες, περιέχον τὸ στρώμα. Ἡ εὐρεσία τοῦ δωματίου εἶνε τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ ἀφικόμενου σκέπτεται περὶ τῆς φωλεᾶς του πρῶτον και ἔπειτα περὶ ὄλων τῶν ἄλλων. Ὁ νεῆλος ἀναγκάζεται νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, συνήθως οὐχὶ ἐκ τῶν εὐπρεπεστέρων, ἐνθα ἡ ῥυπαρία, ἡ αἰσχροκέρδεια, ἡ περὶ τὴν ὑπῆρξιν ἀμέλεια ἐπιφυλάττουσι τὴν τρυφὴν ἀπογοήτευσιν, τὸν πρῶτον νυγμὸν τῆς νοσταλγίας εἰς τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν στοργὴν και τὴν ἀνείαν τῆς πατρικῆς ἐστίας. Εὐτυχέστερος ὁ πεπειραμένος, τρέχει ἀμέσως πρὸς ἀναζήτησιν δωματίου, και οὐχὶ σπανίως ἀνευρίσκει τὸ περσινοῦ του. Τυχῶναι τότε δεξιόσους ἐγκαρδίον, ἐνθουσιώδους, πανηγυρικῆς ἢ οἰκοδόσπουνα δέχεται αὐτὸν με ἀνοικτάς τὰς ἀγκάλας, εἶτε ἐπλήρωσεν ἀνελλιπῶς τὰ ἐνοίκια κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἶτε ἔμεινεν ὀρειλέτης μέρους ἐξ αὐτῶν, διότι εἰς μὲν τὴν πρῶτην περιστασιν εἶνε εὐπρόδοκτος ἐνοικιαστῆς, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πληρωθῇ τὸ ἀκριβολὸν χρέος. Καὶ διαμειθῶνται ἐρωτήσεις ἐκατέρωθεν και φιλοφραγήματα τί γίνεται ὁ Κώστας, ὁ Γιάννης, ὁ Σύνιοκος, ὁ γείτων; Πανταχοῦ ἐπαναδίδεται γινώριμους και μειδιώσας μορφάς. Ὁ παντοπώλης τῆς συνοικίας τὸν χαριετίζει ὀνομαστὶ ἐν παραθύρῳ ἀντικυρῷ ἀνοίγεται και ἐπεραίνεται χαρίεσσα μορφή νεῆνιδος, παρατηροῦσα περιέργως μετὰ τινος αὐτοπλήξ. Τὸ διακοπὴν πρὸ τινων μηνῶν ἐρωτικὸν εἰδύλλιον προκείται νῦν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, νὰ ἐπαναληφθῇ.

Εἰσὶ τινεὶ οἱ καταβλῶντες πολλὴν προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν δωματίου, τὸ θέλον εὐπρεπέως, ἢ φωτιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καθαρὸν, μοναχικὸν εἰ δυνατόν, ἀλλ' οἱ πλείστοι δὲν ἔχουσι τῶσων μεγάλων ἀξιώσεως. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ μία θύρα, ὅπως εἰσέρχωνται, ἢ παράθυρον, ὅπως εἰσδῆ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, και γῶρος ἐπαρκῆς, ὅπως τοποθετηθῇ μία κλίνη, ἢ τραπέζιον, δύο καθίσματα, ἐν κιβώτιον και εἰς νιπτήρ, και ὁ φοιτητῆς ἐνθρονίζεται ἐκεῖ, ὡς τρυφήλος ἀσιανὸς μονάρχης εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀ-

νάκτορον του. Ἄλλως τε, αἱ ἀριστοκρατικαὶ ὀρέξεις τῆς πολυτελείας συνθηκολογοῦσι κατ' ἀνάγκην με τὰς αὐστηρὰς ἀπαιτήσεις τῆς οἰκονομίας, διότι, κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα ἔτη ἰδίως, ἡ τιμὴ τῶν δωμάτων ἐν Ἀθῆναις τερατωδῶς πύξθη. Νομίζω ὅτι παρήλθον αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς οὐχὶ πολὺ ἀπεχούσης ἐν τοῦτοις, καθ' ἣν εἶχα και ἐγὼ ἐνοικιάσει τὸ μικρὸν μου δωμάτιον, εἶδος παρισινῆς μαγαρίδας. ὑπὸ τὴν στέγην εὐρεθείσης ἢ ἐγὼ δὲν εἰζῆρω πῶς, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, ἀντὶ δραχμῶν 7 (λέγω ἑπτὰ) κατὰ μῆνα! Εἶνε ἀληθῆς, ὅτι δὲν κατῶκον μόνος ἐν αὐτῷ εἶχα και συνοίκους... τριακοσίας ἢ τετρακοσίας χιλιάδας περιπῶ. Οἱ κόρηι, ἢ φοβερά αὐτὴ μάστιξ τῶν ἀθηναίων δωματιῶν, εἶχον φαίνεται ἰδρῶσι σύλλογον ἢ σωματεῖον πολυάριθμον εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο καταφύγιον και, μανιώδεις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ξένου εἰς τὸ κράτος των, ἐπέπιπτον λυσσῶδως κατ' αὐτοῦ. Καθ' ἕκαστην νύκτα συνήπτοντο λυσσῶδεις γυμνικοὶ ἀγῶνες, και ἡ αἱματοχυσία ἐκατέρωθεν ἦτο πρῶμακτική, ἕως ὅτου βαρυνόμενος ἐξηργόνην, ἐπιζήτων ὄροσον και ἀνάπαυλαν εἰς τὸ ὑπαίθριον, ρεμβάζων ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡδύνατό τις νὰ ρεμβάζῃ ἀτιμωρητῆ χωρὶς νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἡλιθίος, ἢ ὡς λωποδύτης — και ἀναμένον νὰ ἰδῶ ὑποφωσκούσας ἀνωθεν τοῦ Ὑμντοῦ τὰς πρῶτας γλυκείας λάμψεις τῆς ἡμέρας, ὅτε ἐπέστρεφον εἰς τὰ μυστηριώδη των ἀδύτα οἱ βασιανίζοντες με-μικροκακτικοὶ βρυκόλακες.

ΚΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁδὸς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς αἱ συνοφρωμίαι, οὐδὲ τοῦ χρυσοῦ αἱ διακυμάνσεις ὑπὸ τὸν βουλευτικὸν μηχανισμὸν αἱ ἐξελέγξει, εἶνε τὸ κέντρον τῆς ἡμέρας ζήτημα. Ὁ κόσμος διασκέδαται. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀληθεία. Ἐδῶ γῶρος, ἔσπερος ἐκεῖ, γέμνα ἀπᾶντῃ, ποσπράξκεται εἰς τοῦ γείτονος, πάνταχοῦ τέλος γῶρος και ἀγαλλιάσει. Δόξα τῷ Θεῷ. Τὰ Ἀθῆνα διασκέδαζουσιν. Τὸ βρεμὰ δὲ παραθύρῳ και ἡμᾶς. Ἀρῆσῶμεν πρὸς στιγμὴν τὰ σοβαρὰ. Ἀς μὴν ἀναξίωμεν φέροντα τὰ σημεῖωσας, ὡς τῶσων ἐπιφάσσομεν κειρόν. Ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς Ἀπόκρεω και ἰδία τῆς ἐφετεινῆς.

Ἄλλα πρὸς τούτου ἐκράσσωμεν εὐχαριστήρια θερμὰ, πρὸς πάντα γενικῶς, ἰδία δὲ, πρὸς τοὺς τοῦ καθημερινοῦ τύπου συνηθῆλους οἰτινες, ἐπιστρεφόμενοι πρὸς ἡμᾶς, εὐλογοῦν προήγγελλαν τὸ ἔργον και μετ' εὐθυμίας ἐξῆλθον τὸν σκοπὸν τῆς Ἑβδομάδος. Ἐυχαριστοῦμεν. Ὅλα ἐργασθῶμεν πάσῃ δυνάμει ἡμῶν δικαιολογησῶμεν τὰς συστάσεις των.

Καὶ ἡδὴ ἡ Ἀπόκρεω. Ἦτο περὶ ἀλλήλους ποτὸς ἡ ἑλληνικὴ και ἰδία τῶν Ἀθηναίων φιλοκαλία. Εἰς ἕκαστον

ἡδύνατο νὰ ἀπονεμηθῇ εὐσυνειδήτως τὸ διπλωμα διδάκτορος τῆς αἰσθητικῆς. Τὰ συντρίμματα, ἅτινα ἐσεβάσθη ὁ γῶρος και δὲν ἐσεβάσθησαν οἱ ἐπιδωροεῖς, δὲν εἶνε ἐγὼς μόνου ἔργα. Οὔτε θὰ ὑπῆργε Φειδίας ἢ Πραξιτέλης ἐν και ὁ κοινότερος τῶν τότε Ἀθηναίων δὲν ἦτο καλαισθητός. Εἶμεθα οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων προκειμένου περὶ πολιτικῶν συζητήσεων ζῶμεν ὑπὸ τὸν ἴδιον οὐρανόν, ἀναπνεόμεν τὴν αὐτὴν αὐρᾶν. Καὶ ὅμως ἐν τῇ ἰσοτερεῖ πόλει ἢ φιλοκαλία εἶχεν ἀπορνεῖν ἀπολλευστικὸν προνόμιον ὀλίγων, ὀλιγίστων. Οἱ δὲ ξένοι βλέποντες ἀγγίους ἐν τῇ ἐκδόλωσει τῆς χάρες και τῆς εὐθυμίας ἡμῶν ἐσκωπτοῦν τὸ παρὸν και ἀμφεβάλλον περὶ τοῦ παρελθόντος μας.

Ἡ ἐμμερίασις και ἐν ἔτει 1887 τῆς στερεοτύπου α μ η λ α ς, ἀγροίκου κατασκευάσματος, ἀπαρτιζόμενον ἐκ μιᾶς κεφαλῆς τοῦ ὀμωνομούμου ζώου μετὰ δορᾶς προβάτου τετυλιγμένου, τεσσάρων πεδιλοφόρων ἢ γυμνῶν ἀνθρωπίνων ποδῶν και τινων ἐξ ἐρίου καλυμμάτων, τῶν στερεοτύπων ῥο π ἄ λ ω ν και ἄλλων ρυπαρῶν ὀμίλων, θὰ ἦσαν τὶ φρικτὸν και ἀποτρόπαιον, ἐν σχέσει πρὸς τὴν λοιπὴν φημιζομένην πρόδον, τὰς ἐορτάς, τοὺς συλλόγους ὄλων τῶν εἰδῶν, και τὰς λοιπὰς τῆς πρωτεύουσῆς καλλονίας.

Πλὴν ὄχι. Δὲν ἀπολώσθη ἡ καλαισθησία. Ἐγίνωμεν πολὺ ἀπαισιόδοξοι. Ἐν μέσῳ τῶν κκοκῆλων και χυδαίων ἐπινοημάτων, ἀπαντῶν ἐνίοτε και τὰ εὐρυτὰ, μαρτυροῦντα τὸ σατυρικὸν πνεῦμα τῆς νεωτέρας γενεᾶς. Ἄλλὰ διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ εὐφροία ἢ ἐλληγική, ἀνάγκη νὰ ὑποκινήθῃ ἡ ἀμίλλα. Πρωτίτως δὲ νὰ μὴ ἀφίεται εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος και... πρὸς δικαιολογίαν τοῦ δικτου μεταμειζομένου, νὰ παρίστανται ἰσῶς τοῦ κοινου οἱ ἀντιπρόσωποι. Εὐτυχῶς τὸ τοιοῦτον ἐνοήθη τέλος πάντων. Καὶ ἰδοὺ κατηρτίσθη Κομῆτὰ τῶν τῶν Ἀπόκρεω ν, ἀνεδελγθησαν ἑλλανοδίκαι, βραβεῖα ὀρίσθησαν, προσήλθε δὲ και ὁ ἄθμος ἀργῶος.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ ξενότροπος λέξις Κομῆτὰ τῶν και ἡ γηγενής Ἑλλανοδίκαι, γρονθοκοποῦνται φιλολογικῶς — ἐκτός ἂν πρόχεται περὶ παρωδίας πλαισιῶν τινων ἐπαναστατικῶν κομητῶν — ἀλλὰ ἡμεῖς και τῆς παρωδιᾶν συγγαροῦμεν και τὸν ἀθέμιτον συνδυασμὸν τῶν ἀλλογενῶν λέξεων θὰ ἐπιτρέψωμεν, ἀρκεῖ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποθῇ εὐάρεστον.

Θὰ ἔχωμεν λοιπὸν διαγωνισμοὺς προσωποδοφῶρων κατὰ τὰς δύο τελευταίας Κυριακάς, και τὸ στάδιον ἀφίεται ἐλευθερον εἰς πάντας, πρὸς ἐπίδειξιν τῆς εὐφροίας και τοῦ σατυρικοῦ των πνεύματος ἵνα μὴ ὑποτεθῇ ὀτιεῖλεπὲ και τούτο, καθ' ἣν στιγμὴν ζητοῦμεν νὰ ἀποβάλλωμεν τὰ ἄλλα πνεύματα τῆς γραφῆς, και ἰδία τὴν ψιλὴν τὴν αὐτῆν.

Ὅκτῳ βραβεῖα εἶνε τὰ ἀργῆθεν ὀρίσθέντα. Ταῦτα δὲ, ποικιλοῦσιν ἀπὸ δρ. 40 μέχρι 400, ἐξ ἐράων συλλεγεθεσῶν. Προσθεσάτε και δύο τὰ ὑπὸ τοῦ Δήμου χορηγούμενα και διαγωνισθητέ αδια τὴν τιμὴν ἀν οὐχὶ διὰ τὸ χρῆμα.

Περὶ ἐκείνων, οἵτινες σκοποῦσι ν' ἀποδῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τούτον, λέγονται πολλά. Ἄν θέλετε ἔρχισαι και στοιχημάτα. Ἀνώνωμὸς τίς ἐταίρεια Ἰταλῶν, σκοποῦσα τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἐταίρων τῆς, θυλλεῖται ὡς ἐξογόντι μελεῶτα. Ἀς τὴν ἰδῶμεν.

Ἐξ ἄλλου διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα θὰ ἀποδῶσθῃ διὰ τῶν μαθητῶν του και καλλιτέχνητις, μὴ νικηθεὶς ἀκόμη οὐδαμοῦ. Ἄν τούτο ἔγεται ἀληθείας στοιχηματίζωμεν και ἡμεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ.

Οὕτω τὰ πάντα προμηνύονται ἀνώτερα τῶν ἄλλοτε, δηλαδή ἀνωρηνώτερα. Θὰ τὰ παρακολούθησωμεν, διότι εἶμεθα περιεργοὶ νὰ ἰδῶμεν ἂν ζῆ ἀκόμη ἐν τῷ λαῷ τοῦ Ἀσπείως, ἢ χάρις και τὸ πνεῦμα, δι' ὧν ἄλλοτε ὑπὲρ πάντα ἄλλον διεκρινέτο.

Ἀρκοῦσι ταῦτα περὶ τῶν μεταμειρησῶν. Τὰ ληφθέντα μέτρα ἴσως ἐξευγενίστωσι τὴν χαρίεσσαν και ἐπαγωγὸν ἐποχὴν, ἢν πάντες μὲν ἀναμένουσι μετὰ χαρᾶς, ἀλλὰ ὀλίγοι τὴν χαίρονται πραγματικῶς.

Καὶ ἀνωμαλία ἡ Ἀστυνομία θελήσῃ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλὴν ἐκβασιν, τόσῳ τὸ καλῆτερον διὰ τὰς Ἀπόκρεω, ἀλλὰ πρὸς τούτο ἀπαιτεῖται νὰ δημοσιεύσῃ τάχιστα διὰ τῶν ἐφημεριδῶν ἐπίσημον διατάξιν, τῆς ὁποίας ἡ περίληψις νὰ εἶνε: Ἡμεῖς, κτλ. Ἀπαγορεύομεν εἰς τοὺς κ. κ. παντοπώλους τὴν κατὰ τὰς δύο τελευταίας Κυριακάς, πώλησιν... πασῶν ὀμίλων. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κτλ. Οὕτω θὰ εὐρηγεῖται διττῶς τὴν κοινωνίαν. Πρῶτον θὰ ἐσῶζε τοὺς καλοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ φαγοῦσιν τὴν ἀπόκρεω νηστήσιμα, και δευτερον... Θὰ ἐσῶζε και μερικοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀπὸ βεβαίας ἐξορούσεως.

Ἄλλὰ και οἱ κύριοι ὀσπριοβοληταὶ δὲν σκέπτονται, φαίνεται, τί δύναται νὰ ἐπενεύγῃ ἡ ὀσφ πρόστυχος, τόσῳ και ἐπικίνδυνος ἀπειθήτων των.

Εἶδομεν πέρσιον ἀτυχῆ γέροντα, παρ' ὀλίγον τυφλωθέντα ἐκεῖ παρὰ τὰ Χαντεῖα.

Τί θὰ ἔλεγεν ὁ βαλὼν, ἂν ὁ βληθεὶς ἦτο ὁ πατήρ του;

Οἱ ἄγοροι τῶν παιδῶν ἦλθον και αὐτοὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐρχισαν μάχιστα νὰ διαδίδωνται ἀνὰ διαφόρους τάξεις και ἐντὸς βραχείως θὰ θεωρῶνται ἀπαράβατοι, ὡς παλαιὸν τι ἔθιμον. Καὶ ἐνόσω μὲν πρόκειται περὶ οἰκονομίας... τῶν μεγάλων, — διότι εἶνε τούτων ἀσυγκρίτως εὐθυνότεροι, — οὐδεὶς ἀντιλεγει.

Ἄλλ' ἂν γίνωνται πρὸς διαπαιδαγωγίαν και τέρψιν τῶν παιδιῶν... τὰ λυπούμεθα. Πολὺ ἀκριβὰ θὰ τὴν πληρώσωσιν ἀργότερα αὐτὴν τὴν τέρψιν.

Εἶνε τί παράδοξον κοινωνικὸν φαινόμενον και οἱ δημόσιοι χοροὶ, οἱ ἐν τοῖς θεάτροις και τοῖς καφενοῖσι διδόμενοι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Βαρύτιμος ἐσθῆς παραστρεῖ ἐπὶ τοῦ δαπέδου ὑπερμεγέθη φλοῦδαν ποστοκλίου. Ἀσικὸν χροφικὸν ἐρεῖδεται εἰς ὄψασοῦ καθίσματος διὰ τὸ ὅποσον ἡ ἐκφρασις: «Τετράποδον!» εἶνε πάντοτε προσθητική. Ὑπὸ κομψὸν δόμινον εὐσταλῆς δεσπονίης ἀποκαλύπτει ἐξάφνης, ἀπῆρροῦσα τὴν προσωπίδα, τί; τὸ πῶσῳ πρῶσῳπῳ γνωστοῦ σοι μάγκα. Κάποτε δὲ και τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ὑπάρχουσι και ἐξαιρέσεις.

Ὅλα δὲ ταῦτα, ἔσπεριδας και γῶρος και πανηγυρεῖς, προσεκτικῶς παρακολουθοῦσα, τρίβει τὰς γείρας μετὰ χαρᾶς, εὐαριθμῶς τις τάξις ἀνθρώπων: Οἱ κ. κ. τοσγλύφοι!

[Τὸ συγκλητικὸν τοῦτο ποίημα, ἐν ᾧ τὸ ἄλγος ὑπερβαίνει στεναγμοῦς καὶ προκαλεῖ δάκρυα συμπάθειας, ἀπεσπάρθη χάριν τῆς "Εβδομάδος" ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς "Ἐπιτάφια ἀνθ' ἄτινα γράφει ἐτι εἰς μνημόσυνον τοῦ πολυκαύστου Γεωργίου Παράσχου ὁ βραυρονεὴς ἀδελφός του].

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΑΝΘΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΟΜΑ ΤΗΣ Κ^α Σ. Κ.

A.

Τί τὰ σοῦ γράφω; Μ' ἔδωκε ὁ Χάρος καὶ ἡ Μοῖρα,
Σοῦ ἀδελφοῦ μου τὸ Σταυρὸ ἐρέμασα τῆ ἴδρα.
"Ὅ,τι κί' ἄν ψάλω, ὅ,τι πῶ καὶ στοχασθῶ ἀκόμα,
Τὸ παίρω ἀπὸ τοῦ τάφου τὸν ἄγαπημένον χῶμα.
Πέρασαν τ' ἄλλα, πέρασαν, ἔδωσαν γὰ μένα
Κεῖνα ποῦ ζοῦν νεκρῶθηκαν, καὶ ζοῦν τὰ πεθαμμένα
"Ὅ,τι δὲν εἶδε τάφος του, σταυρὸς, ἢ φέρετρό του,
Λουλοῦδι ἀπὸ Χάρου γῆ, σὸ χῶμα τὸ βγαλμένο,
"Ὅ,τι δὲν ἔπαισε ποτὲ τὸ χέρι τ' ἀκριβό του,

Γιὰ μένα εἶδε ξέρον

Ζῶ μετ' ἀδελφί μου μαζί' αὐτῆ ῥε ἡ ζωῆ μου.
Πότε σὸν τάφο του ἐγώ, πότε αὐτὸς μαζί' μου.
"Ὅ Χάρος μᾶς ἐχώρισε χωρὶς τὰ μᾶς χωρίση
"Ἐκεῖ ὅν μνήμα ἔκαρε, κί' ἐμέγα κυπαρίσσι!

B.

Βλέπεις γὰ κείνον ὀμιλῶ, ἐνῶ γὰ ἄρα γράφω
Βυθίζω τὸ κορδύλι μου εἰς τὸ ρωπό του τάφο.
"Ἄλλ' ὅμως γιὰτί ἔπαθα δὴ ψυχῆ χαμίδια,
Θὲ τὰ χαραῖώ συμβουλή' σὸ Λευκόμα σου μίω

Αὐτῆ: "Ἄν θέλεις ἀκούσ' τῆν ἄν θέλεις, σὸς τῆν πάλι.
Παιδί μὴ κάμης. "Ἀρθρωπο κατένα μὴ γερνήσης
"Ἄχ, ὅ,τι ἔπαθα ἐγὼ ἄς μὴ τὸ πάθουν κί' ἄλλοι
Μὴ τὸ φαρμάκι τῆς ζωῆς κί' εἰς ἄλλον τὸ χαρίσης
Σώροντε τόσοι, σώροντε ποῦ εἶρε γερνημένος
Μὴ τοὺς πληθαίτης τὸ μηδὲν εἰς τὸ μηδὲν ἄς μένη.
Αὐτὸ εἶν' ὁ παράδεισος, ἡ μόνη εὐτυχία
Παραῖτα τὸ ἀνυπαρκτον εἰς τῆν ἀνυπαρκτία!

Γ.

Πλὴν, ἄν ἀγάπη σὲ πλανᾷ καὶ μάνας πόθος πάλι.
Καὶ θέλεις βρέφος θροσερὸ τὰ βάλεις στήν ἀγκάλῃ,
Κάρ, ἔρα μόνον γέρνησε' μὴ κάμης ἀδελφάκια,
Γιατί θὰ ζοῦν σὲ μίω ζωῆ, ὅ' ἄρθωρ σὰν λουλουδάκια,
Καὶ Χάρον χέρι ἔξαφρα ὅ' ἄρθῃ τὰ τὰ χωρίση.
Νὰ πάρῃ ἔρα τὸ τὰ θεοῦ καὶ τ' ἄλλο τὰ τ' ἀφήση.
"Ἄχ! τῆ ζωῆ ποῦ σὸδῶσαν μὴ δώσης εἰς κατένα
Μὴ κάμης ὅ,τι ἔκαμε ἡ μάνα μου σὲ μένα!

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1886
ΑΧΙΑΛΕΙΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ο ΚΟΡΑΗΣ... ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ!

Ἐν ἀνεκδότοις ἐπιστολαῖς τοῦ ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν ἐν Συμῶνι Εὐστάθιον Θωμᾶν ἐξ Ἀμστελοδάμου ὑπὸ Σταμάτη πινός, ἄς σεβαστὸς φίλος εὐηρεστήθη νὰ μαὶ δωρήσῃ, περιέχονται ἀπειραι πληροφορίες, διαρωτίζουσαι τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ Κοραῆ.

Ἐν αὐταῖς, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀνακαλύπτομεν καὶ τὸν ἐρωτᾷ του.

Τινὰς περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις παραθέτομεν, ὅπως εὐρίσκονται ἐν μιᾷ ἐπιστολῇ, διότι καὶ ἡ ἀφέλιμα τοῦ διηγουμένου δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου.

« Διὰ τὴν Συμῶνιν πρὸς τὸν εὐγενέστατον ἀθέντην σιῶρ Εὐστάθιον Θωμᾶ.

1773 Ἀπριλίου 22 Ἀμστερδαμ.

23 τοῦ ἀπερασμένου σᾶς ἔγραφα πάλι διὰ τὸν σιῶρ Δικμαντὴ καὶ σᾶς βεδαιῶν τὰ προγεγραμμένα διὰ τὴν ἀντισητικὴν σου σᾶς ἔγραφα πᾶς ἦτο ἀρωγὴ ἡ ὅποια ἀπέθανε καὶ ἡ αὐθεντία σου, ἀντίς νὰ τὸ χαρῆ, ἐκλιγεν ἀπρηγόρητα. Ὁ θεὸς τὸν ἐλυπήθηκε τόσοσ τὴν αὐθεντία του ὡσάν καὶ τοὺς γονεῖς του, εἶδ', ἀν εἰζούσεν, εἶχεν ἀπάσαι διὰ τὴν παντρευτῆ καὶ σᾶς ἀφίνω νὰ στοχασθῆτε τί κακὸ ἤθελε νὰ τοῦ γίνῃ εἰς ὄλην του τῆν ζωὴν ἤθελε νὰ βασανίζεσται ἀπαρηγόρητα. Ἀπὸ ἕνα τιμημένον ὑποκείμενον ἀκουσᾶ πᾶς εἰς τὸν Τόμινο, ὅπου ἐκπηρῶσεν ἡ ἀγαπητικὴ του, ἐκπηρῶσεν καὶ μίω φιλιὰδ τῆς, τῆς ὅποιας τῆς ἔλεγεν τὰ μυστικὰ τῆς καὶ τῆς εἶπεν πᾶς εἶχει νὰ παντρευτῆ μετ' τὸν σιῶρ Δικ-

μαντῆ, καὶ πᾶς εἶχει νὰ γίνῃ καλθίνος καὶ ἄλλα πολλά.....»

Ἐκν αἰ ἐν τῇ ἄνω ἐπιστολῇ καὶ ἐν ἄλλαις ἀναγραφόμεναι πληροφορίες τοῦ ἀγαθοῦ σιῶρ Σταμάτη δὲν εἶνε υπερβολικαί, ὁ θάνατος τῆς κόρης δύναται νὰ θεωρηθῆ ἑθνικὸν εὐτύχημα.

Δ. Γρ. Κ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΟΠΑΘ

Ἐπανερχόμενος ποτε ὁ ἄλκιμος Ρολάνδος ἀπὸ μαυριτανικοῦ τινος πολέμου, ἐνῶ ἄφινε τὸν ἵππον του ν' ἀναπνεύσῃ ἐντὸς μιᾶς κοιλάδος τῶν Πυρηναίων, ἤκουσε ποιμένα διηγούμενον ὅτι κακὸς τίς μάγος, ἐμφωλευμένος ἐκεῖ πού πησίον, καθίστατο λίαν ἐπαχθὴς εἰς τὸν τόπον διὰ τῆς τυραννικῆς του σκληρότητος. Πρὸς τὴν διήγησιν αὐτῆν τὸ ἵππος ἠνώρθωσε τὸ σὺς τινάσων τὴν χαίτην, ἔτοιμος εἰς κατασμὸν, διότι δὲν ἠγνόει ὅτι ὁ κύριός του ἐλάχιστα ἐχρονοτρίθει μεταξὺ τῆς ἀποκαλύψεως αὐτῶ τοιούτων κακουργιών καὶ τῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων. Ἄλλ' ὁ ἐκδικητῆς, ἠσυχος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐξήτασεν ἐπὶ μακρὸν τὸν ποιμένα τοῦ θροῦς. Ἐμαθε δὲ πράγματι παράδοξα πράγματα. Ὁ παγκόσμιος γόνος, ὅστις κατέκειε πύργον τινὰ παρὰ τὴν θά-

λασσαν, δὲν περιορίζετο μόνον ν' ἀπογυμνῶσιν τοὺς ταξιδιώτας, νὰ κατακαίῃ τὰ χωρία, νὰ ἐρημόνη τὰς ἀγροικίας, νὰ βασανίζῃ τοὺς γέροντας καὶ νὰ ἐξβαλῆ τὰς κόρας ἰθρυάμενες συγγενῶς καὶ ὄλων τῶν εὐγενῶν, ὅσοι ἤρχοντο νὰ τὸν προκαλέσων μετ' τὸν σκοπὸν νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὸσας βάρβαρότητας. Οἱ ἀνδρείοτεροι τῶν ἀντιπάλων ἔδωκαν τὸ ἔδαφος χάρις εἰς αὐτόν, χωρὶς οὔτε αὐτῆ ἡ φυγῆ νὰ δύναται νὰ τοὺς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ κινδύνου. Πρὸ τῆς προσθίας πλευρᾶς τοῦ οικοδομημάτος, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπληττε μανιωδῶς ἡ θάλασσα, ἀνέκιντο ὑπερμεγέθεις κοκκάων σωροί, ἱερρικανισμένοι ὑπὸ τῶν θερίων καὶ λευκανθέντες ἐπὶ τῆς βροχῆς. Συρφετός δὲ κορᾶνων, περιπετῶν καὶ συστρεφόμενος ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἔρριπτε δημηκῶς μελαιναὶν σκίαν ἐπὶ τοῦ αἰσώματος τοῦ πύργου.

Ὁ ἀνδρείος Ρολάνδος δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα! Ἦτό ποτε πιστευτὸν ὅτι ἄθλιος μάγος εἶχεν ἀναδειχθῆ νικητῆς ἱπποτῶν, καταφράκτων εὐδῆρω καὶ ὠπλισμένων τὴν πυγμῆν διὰ ξίφους ἢ ἐγγυριδίου! Ὁ Βοσκὸς δὲν ἤθελε τί εἰλεγεν, ἢ μᾶλλον σὶ προκαλέσαντες τὸν κῆρυκ τοῦ πύργου ἦσαν καυχηματικαὶ ἀνάκειται τὸ ὄνομα τοῦ ἱπποτῆ, μικραὶ ἀκόλουθοι, περιβληθέντες χάριν ἀστεϊότητος ἐνδύματα μάχη.

— Γενναῖέ μου αἰθέντα, εἶπεν ὁ ποιμῆν, ὁ πονηρὸς αὐτὸς μάγος δὲν καταβίβλει διὰ τοῦ ἕρρους του τοὺς ἐχθρούς του. Χάρμ

εἰς τὴν καταχθονίαν τέχνην του εἶχει ἐπινοήσει ὄπλαν τι, ἀγνώστον μέχρι τοῦδε, ὅπερ φρονεῖ μακρόθεν ἀνευ οὐδενὸς κινδύνου διὰ τὸν μεταχειριζόμενον αὐτό.

— Αἰ! ἔκαμεν ὁ Ρολάνδος, αἰθθανόμενος ἀνερχομένην εἰς τὰ χεῖλη του ἀηδὴν ἁμοίαν ἐκείνη, ἣν θὰ ἐδωμάζεν, ἀν κατήσθην ἀπόζουσαν σάρκα.

Ὁ ποιμῆν ἐξηκολούθησε.

— Φυλάττεται καλῶς ἀπὸ τοῦ νὰ καταβῆ εἰς τὴν πεδιάδα ἢ ν' ἀντιμετωπίσῃ τοὺς μαχομένους, διότι ἤξευρε ὅτι, ἀν προέτατῃ τὸ στήθος του, ἔστω καὶ τεθωρακισμένον ὄλον δι' ὀρεγάλου, δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ εἰσδύσῃ αἰχμῆ τις ἐν αὐτῷ. Μένει πάντοτε ἀσχυρῶμενος ἐντὸς τοῦ τείλους του ἢ ὀπίσω τοῦ ὄγκου τῶν συστοιθασμένων ὄστων ἔπιτα, ἀπὸ τῆς κρύπτης του, ἐν κρότῳ ξηρῷ ἐξέρχεται αἰφνιδία φλόξ, καὶ πρὶν λάθῃ τὸν καιρὸν οὔτε νὰ ψελλίσῃ μίαν προσευχῆν, ὁ ἱππότης, ὅστις προὔχρει μετ' ἐμπιστοσύνης, πίπτει κατὰ γῆς, διχτηρὸς τὸ μέτωπον ἢ τὸ στέφρον.

— Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ νικητοῦ τοῦ τρισκατάρτου! ἀνέκραξεν ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Καρολομάγνου. Δὲν ἤκουσα ποτὲ νὰ ὀμιλοῦν περὶ τόσοφ δολίου τρόπου ἐνεργείας. Εἶνε ὁμολογουμένως εὐτύχημα, ὅτι ἰσταμάτησα εἰς αὐτὸν τὸν ἀγρίοτοπον, ὅπως ἀναπνεύσῃ ὁ ἵππος μου, διότι πιστεύω, ὅτι πρὸ τῆς αὔριου, ἀν οἱ ἄγιοι μοὶ παράσχουν τὴν βοήθειαν τῶν καὶ ἂν ἡ κατοικία του δὲν ἦνε πολὺ ἀπομακρυσμένη, ὅξ δυνηθῶ νὰ τιμωρῶσά του τὸ κακοποιόν, οὐτίνος ἢ ζωῆ εἶνε προσβολὴ πρὸς τὸν Θεόν. Ἄλλὰ, ὀμιλεῖ ἐλευθέρως εἶνε γνωστὸν πᾶς, ἀπὸ τί εἶνε κατεσκευασμένον τὸ διαβολικὸν αὐτὸ ὄπλον;

— Βεβαιούσιν ὅτι συνίσταται ἐκ σωλῆνος ἀρκούντως μακροῦ, ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τοῦ ὀποίου ἀνάπτεται τεμύχιον νίτρος, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου ἐξέρχεται μεταλλίνη σφαῖρα, διασχίζουσα τὸν αἶρα, βαίνουσα εὐθὺ πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ πλήττουσα μετ' τὴν ταχύτητα τοῦ κερανοῦ.

Ὁ Ρολάνδος δὲν ἐζήτη πλεῖστοσιν συνήγαγε τὰ ἠνία, ἐπαρξέε τὰ γάνατα, κροτήσας τοὺς περυσιστήρας καὶ ὁ ἵππος, μετ' ἐναέριον τῆν χαίτην, ἐκάλπαε πρὸς τὴν θαλασσίαν ἀκτῆν. Ἄλλ' ὁ γενναῖος ἐκυπτε τὴν κεφαλὴν περιλυπὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἱππηλασίας ταύτης. Ἐσυλλογίζετο μετ' ἀπεχθείας, ὅτι εἶχε νὰ ρυπῆν τὸ ξίφος του ἐν τῷ αἵματι ἐνὸς ἀθλίου. Καὶ ἦτο ἡ πρώτη φορᾶ, καθ' ἣν ἱπορεύετο πρὸς τὸν ἀγῶνα ἀνευ ἠδονῆς.

B.

Τὰ νέφη τῆς δυσείας ἐπέρικαντὸ ἐρυθρὰ ἐπὶ τοῦ πελάγους, ὅταν ἐπέφην ὁ πύργος. Ὁξ ἔλεγε τίς, ὅτι ἐξ ὄλων ἐκείνων τῶν ἐγκλημάτων, ἄτινα εἶχον διαπραχθῆ ἐνώπιον αὐτῶν τῶν πέτρων, κατήματοῦτο οὕτως ὁ ὄριζων. Ὁ Ρολάνδος ἔστη παρατηρῶν τὸ τρομέρον οἰκοδόμημα, πρὸς ὃ, ὑπὸ τὸν μέλανα ὄθλον τῶν κρωζόντων ὄρνέων, ἀνῆρχετὸ λευκὴ κλίμαξ ἐκ σκελετῶν! Ἐζήτησεν ἀνὰ μέσον τῶν ὄστων ἀτραπὸν τινὰ.

ἀλλ' εἶδεν, ὅτι δὲν ὄπηχε, τῶσόν τὰ ἀνθρώπινα ἐρείπια ἦσαν ἀνακρίθητα, συνεπιωρεμένα, συμπεπιωμένα. Ἀδύνατον ν' ἀφίχθῃ μέχρι τοῦ πύργου χωρὶς νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τοῦ θανάτου. Ἄ! γενναῖος πολεμιστῆς, ἐλθόντες ἀπὸ τῶν περάτων τοῦ κόσμου διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν πονηρὸν διαφθορέα, ὦ! σέτι, τοὺς ὅποιους μακρόθεν ἀόρατος ἀντίπαλος εἶχε πληξεί δολίως, πόσεν ὁ Ρολάνδος ἐν τῇ ψυχῇ του σᾶς φκτερεὶ καὶ σᾶς ἐτίμα! Πόσον ὑπέφινεν, ἀκούων θροσόμενα ὑπὸ τὰ πέταλα τοῦ ἱπποῦ τοῦ τὰ ἀτάρα ὄστὰ κατὰ! Καὶ ταῦτο χρόνος φρονήσης τὸν καταλάμβανεν ὄργῃ καὶ τὸ καθῆκον νὰ σᾶς ἐκδικήσῃ ὑπεσκέλιζε τὸ αἰσθημα τοῦ σθένους. Οἱ πτερινιστήρες του ἐκρούθησαν μεταξύ τῶν πλεῦρων τοῦ ἱπποῦ τοῦ, καὶ ἡ Δυρανδᾶλ ἀνέλαμψεν ἐν τῇ πυγμῇ του.

Τότε, ἐκίθηεν πέραν, μεταξύ τῶν πέτρων, ἀμυδρὸν φῶς ἐσπινθήρισεν ἐν τῷ αἵματι θρόβῳ, ὅστις ἐκυλίσθη ἀπὸ ἠχούς εἰς ἠχώ καὶ ὄξυς συριγμός διεπέρασε τὸ σὺς τοῦ ἱπποῦ.

Ὁ μάγος εἶθεσεν εἰς ἐνεόγειαν τὴν κακοῦργον ἐφεύρεσιν του. Ἄλλὰ δὲν εἶχε τὸν καιρὸν νὰ τὴν μεταχειρισθῆ καὶ δυνέτερον. Ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῦ Ρολάνδου καταβάντος τοῦ ἱπποῦ θύρα τις ἐτίρξεν, ἐγρουξεν, ἐκρωξεν, ἐχασμήθη, κατακρημνισμένων ἄμα τῶν ὑπὸ βασταζόντων αὐτῆν λίθων, καὶ, σφηγγόμενος ἀπὸ τοῦ στήθους, ἐστραγγαλισμένος, ἀποπτύων τὴν ψυχὴν του ἐν τελευταίᾳ βλασφημίᾳ, ὁ γόνος κατέπεσεν ἐπὶ τῶν πλακῶν, παραπλευρῶς τοῦ ἀχρήστου τοῦ ὄπλου, ἐνῶ ὁ ἱππότης, πνευστιῶν ἐτι, ὑπεμειδῆς εὐχαριστημένος ἐξ ἐκυτοῦ, Καὶ κατὰ τὰ αὐτὸ διχστήμα οἱ κόρακας ἀπέπιπτον τοῦ μελανοῦ αἰσώματος, ὅπερ κατήστραψεν ὑπὸ τὸν ἀποχαριστισμὸν τοῦ ἡλίου, ὡς πορφύρα τις φωτὸς καὶ χρυσοῦ ἀντικαθίστα τὴν μαύρην σκοτιῶν.

Ἄλλ' ὁ Ρολάνδος ἐπαυσε σχεδὸν ἀμείσως νὰ μειδιᾷ Ἀποῦ ἀπώθησε διὰ τοῦ ποδοῦ τὸ πῦμα, ἐκῶθεν, ἀνήγαγε τὸ ὄπλον, τὸ ἐξήτασεν ἐπὶ μακρὸν, τὸ ἐψηλάφησε μετ' ἀηδίας. Συνίστατο πράγματι ἐκ σωλήνος μετ' ὄξυς. Ἐκ τῆς μιᾶς εἰσπρηχέτο ὁ θάνατος, ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς ἄλλης. Ὁ Ρολάνδος ἐσκέπτετο μετ' ἄλλοσ.

Γ.

Ἐπελθούσης τῆς νυκτός, ἐβάδιε πρὸς τὴν θάλασσαν. Λεμβὸς ἦτο προσεδειμένη παρὰ τὴν ἀκτῆν, εἰσῆλθεν, ἐκοψε τὸν κᾶλων καὶ διὰ τῶν ἰσχυρῶν βραχιῶνων του ἐκατηπλάτησε πρὸς τὸ πέλαγος, ἐνῶ ὁ χάλυψ τοῦ ὀπλισμοῦ του, ἐν τῇ κινήσει τοῦ σώματος, ἐσελάγιεν ὑπὸ τὰ ἀστρα. Πού διηθύνοντα; Τί ταξιδίον διὰ μέσου τῆς διαφανοῦς σκοτίας τῶν ἐλκυων; Ἀπιστικῶς ἐκ τῶν πολυμικρῶν μύθων, εἶχεν ἐπιθυμήσει ν' ἀναπαυθῆ ἐν τινὶ τῶν θαυμασίων νήσων, ὅπου αἱ ὠραῖαι Νύμφαι θαπεύουν διὰ τῶν ἐλαφρῶν χειρῶν τῶν καὶ ριπιδούσιν διὰ μεγάλων πρασίνων φύλλων τοὺς κοιμωμένους ἱππότες; Ἡ μᾶλλον, πληροφο-

ρηθεῖς ἀδικίαν τινὰ τελομένην εἰς μακρινούς ὀρίζοντας, εἶχεν ἀπορασίσει, πιστός εἰς τὴν ἀποστολὴν του, νὰ γάγγῃ ἐκεῖ κᾶτω, μετὰ τῷ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς προδοσίας, λυμπούσαν τὴν αἰχμηρᾶν δικαιοσύνην τοῦ ξίφους;

Ὁχι! Ἦθελε νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον του, ἀτελεῖς ἀκόρη. Ὁ γόνος κατέκατο νεκρός, ὁ πύργος ἀνατετραμμένος ἠγείρετο ὡς ὁ παμμέγιστος καὶ εὐκλής τύμβος τῶσων ἱπποτῶν, δι' ἐπιβουλῆς ἠτητημένων. Τοῦτο ἦτο καλόν, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀρκετόν! Ἐπρεπε τὸ ἄτμον ὄπλον, τὸ πλήττον μακρόθεν, νὰ φανισθῆ διὰ παντός, νὰ μὴ ἀνευρεθῆ ποτε πλέον. Ἐσεῖφη κατ' ἀρχὰς νὰ τὸ θραύσῃ. Ἄλλὰ πανοῦργος τις δὲν ἠδύνατο νὰ συλλέξῃ ἀπὸ γῆ τὰ τεμάχια καὶ νὰ κατασκευάσῃ παρεμυρεῖς μηχανήματα διὰ τῶν ὁμοίων τμημάτων; Νὰ τὸ κρύψῃ ὑπὸ τὴν γῆν; Ἄλλὰ τίς οἶδεν, ἀν ἡμέραν τινὰ ἢ ἄλλην δὲν θὰ ἐξεθάπτετο ποτὲ μοιραῖος; Τὸ ἀσφαλῆστερον ἦτο νὰ τὸ ρίψῃ τὴν νύκτα ἐν τῇ θαλάσῃ, μακρὰν τῶν παραλίων. Καὶ διὰ τοῦτο ἤραττε πρὸς τὸ πέλαγος.

Ὅταν εὐρήθῃ μακρὰν, πολὺ μακρὰν τῆς ἀκτῆς, ὅταν ἐβεβαιώθῃ, ὅτι παρ' οὐδενὸς ἠδύνατο νὰ ὀρθῆ, ὅταν ὁ ἴδιος δὲν εἶδε πλέον οὐδὲν, εἰμὴ τὸ ἀπειρον τοῦ πόντου καὶ τὸ ἀχανές τοῦ οὐρανοῦ, ἠγέρθη, ἔλαβεν ἐν τῇ δεξιᾷ του τὸ κατάρτον ὄπλον, τὸ ἐπίασεν ἀνωθεν καὶ τὸ ἐπέταξεν εἰς τὰ κύματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐβυθίσθη ταχέως. Ἐπιπτα, ὄρθιος ἀπομείνας, καὶ σκεπτικῶς, ἵστατο, ἐνῶ οἱ ἀστέρες περιεβαλλον διὰ τοῦ λευκοῦ τῶν φωτῶν τὸν ὑψηλὸν κορμόν του, ἠρέμα σαλευόμενον ὑπὸ τοῦ λικνίσματος τῆς λείβου.

Δὲν ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἡσυχον, παρ' ὅ,τι καὶ ἂν εἶχε κίματι. Ἐτρεπέτετο, ὅτι σήμερον ἢ αὔριον, ἐν μέλλοντι προσεγεῖ ἢ ἀπωτέρω, θὰ ἐμάθωναν ἴσως νὰ κατασκευάζουν ἐργαλεῖα ἀνάλογα πρὸς τὸ βεβυθισμένον ἐν τῷ πύθμιν τοῦ ἄλυμου ὕδατος. Καὶ, σιγηλός, μετ' οὐς ὀφθαλμούς κεκλιμένους, ὑποφάττων, αὐτός, ὁ ἄλκιμος Ρολάνδος, ὁ εὐφρανόμενος ἐν τῇ συντριβῇ τῶν αἰχμῶν, ἐν τῇ συγκρούσει τῶν λογγῶν, ἐν τῇ στήθῃ τῶν διασταυρουμένων ξίφων, ὅτε τὰ στήθη ἀντιτίθενται πρὸς τὰ στήθη καὶ αἱ ἐρυθραὶ πληγαὶ εἶνε ἐγγύταται τῶν καταφροντῶν αὐτὰς βραχιῶνων, ἔδλεπε τὴν ὄφρασαν ὄπτασίαν παραδοῦσαι πολέμου, καθ' ὅν οἱ ἀγωνιζόμενοι μισοῦνται μακρόθεν, καθ' ὅν οἱ πίπτοντες δὲν βλέπουν τοὺς φρονεούσους, καθ' ὅν ὁ ἀνανδρότατος δύναται νὰ πληξῇ τὸν γενναίωτατον, καθ' ὅν ἡ ἐπιβουλὸς Εἰμαρμένη, ἐν τῷ καπνῷ καὶ τῷ θορύβῳ, δεσπόζει μόνη τῶν τυχῶν.

Τότε, παρατηρῶν τὴν Δυρανδᾶλ, ἦτις ἐλαμπεν ὑπὸ τὰ ἀστρα, ὁ Ρολάνδος ἐκλαύσεν, ἐκλαύσε μακρόν, καὶ τὰ δάκρυά του, ἐπιπτον βραδείως, ἐν πρὸς ἐν, ἐπὶ τοῦ εὐγενούς χάλυβος τοῦ ξίφους.

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ CASTILLE MENDÈS)

M. M.

[Διά της κατωτέρω διατριβής, εν η πολλοί θα διακρίνουν, συν τη συγγενεία της υπογραφής, και την συγγενειαν των ιδεών και του ύφους, άρχεται τακτικής συνεργασίας εν τη «Εβδομάδι» ως δημοσιογράφος πλέον, εισερχομένη εις το πολυκαθής ήμιν στάδιον, εν επιγνώσει μάλιστα των άχαρίτων πλεονεκτημάτων του, ή και εξ άλλων έργων της εθνικώς κριθέντων υπό του κοινού γνωστού δεσποινίς **Αρεάδης Μ. Δαμβέρην.**

Χαίρομεν μεγάλας τοιαύτην έχοντες εν τῷ ἔργῳ συνεργάτιδα. Ἀλλὰ χαίρομεν πρό πάντων ὅτι παρουσιάζεσθε πρό τοῦ κοινῶν τῶν γραμμάτων, συνοδευόμενοι ὑπὸ συναδέλφου καὶ ἀδελφῆς, σκοπούσης διὰ τοῦ τρυφεροῦ της καλῆμου νὰ ἐργασθῆ πρό διάδοσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν ιδεῶν ἐκείνων, ἅς, ὅμοι συμμελετώμετες τὰ τοῦ βίου, πολλὰκις εὐρομεν ὡς τὰς ὀρθοτέρας.]

ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

Σκέψεις πρό ἐνός τοιούτου

Τί νὰ γράψω;

Μάτην ἐρωτῶ ἐμαυτὴν ἀπὸ ἡμισίας ὥρας, φυλλομετρούσα τὸ χρυσοδέτον βιβλίον. Ὑψηλή τις, ἢ ἔστω καὶ κομψή, μόνον ἰδέα δὲν ἐργεῖται, ἵνα μὲ ἐξαγάγῃ τῆς ἀπορίας. Ἐσχίστα, πρὶς τιμάχια χάτου, καὶ ἦδη ἐπὶ τοῦ τετάρτου πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι χαράσω τὰς πρώτας γραμμάς, βεβαίως πάλιν ἀποτυχίας.

Τί νὰ γράψω;

Ἄν μὲ ἐνέπνεεν ἡ ὑπερβολή, θὰ ἐξώρκιζον τοὺς ἀνθρώπους νὰ καταργήσωσι τὸ σκληρὸν καὶ βάρβαρον τοῦτο ἔθιμον, δι' οὗ τυραννοῦσι τοὺς ὁμοίους των καὶ μάλιστα ἐκείνους, τοὺς ὁποίους λέγουσιν, ὅτι ἀγαπῶσι! Θὰ ἐκήρυσσον, ὅτι μόνον εἰς τοὺς βασιαντάς της Ἰερᾶς Ἐξετάσεως, μόνον εἰς ἐκείνους θὰ ἤρμοζε, νὰ θέτωσι πρό τοῦ θύματός των, ἐν λευκῶμα καὶ νὰ τῷ λέγωσι: «γράφου»!

Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ καταντήσω καὶ ἐγὼ ὑπερβολικῆ καὶ, ἐξαπτομένη ἀπὸ τὰς παρακλήσεις, ἅς μοι ἀποτεινοῦσιν αἱ φίλαι μου, θὰ προσθέσω τὴν δέσιν, «ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν λευκωμάτων», καινοτομοῦσα ἐπὶ τοῦ ρήματος της Κυριακῆς προσευχῆς.

Ἄν ἤμην ποιήτρια, ἂν ἐγνωρίζον καὶ ἐγὼ νὰ στιχομυθῶ, θὰ ἔθετον εἰς τὸ ἄκρον τῆς σελίδος ὁμοιοκαταληκτοὺς τινας λέξεις τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης, καὶ θὰ συνεπλήρουν τὰ κενὰ δι' ὠραίων καὶ εὐχίων λέξεων, ὅπως μοὶ λέγουσιν, ὅτι πράττουσι τινας τῶν συγχρόνων ποιητῶν. Τότε δι' ἐνός τετραστίχου θὰ ἐσώζομην ἀπὸ τὴν ἀμηχανίαν καὶ δὲν θὰ ἐσεκπέτην τόσῳ πολλὰ, διὰ νὰ γράψω τόσον ὀλίγα.

Τί νὰ γράψω;

Ποιητικῆς τινας ἀποστρεφᾶς ἐν πικρῷ λόγῳ, βεβαίως σκέψεις φιλοσόφων, ἢ τρυφεράς ἐκφράσεις τρυφερῶν αἰσθημάτων; Νὰ ὑμνήσω τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς ἐκείνων, οἵτινες τὴν κισθάνονται, ἢ νὰ οὐκλήσω περὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν, τῆς εὐσεβείας, τῆς σωφροσύνης, τῆς πραότητος, τῆς εὐλακείας καὶ τῆς σεμνότητος, ἥτις διακρίνει πᾶσαν κτήτορα λευκώματος, ὅπως λέγουσι τοὺλάχιστον οἱ γράψαντες ἐν αὐ-

τῆς Ὁμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου. Οὐδὲ ποιητικῆ ἀποστρεφᾶς εἶνε εὐκολοὶ οἱ δὲ φιλοσοφικαὶ σκέψεις, οὐδὲ τρυφερὰ ἐκφράσεις. Ὡς πρὸς τὴν φιλίαν αἰδοῦμαι τὸ ἱερόν της ὄνομα καὶ ἀναγνωρίζω τὴν δυσύρτην ἐπιανότητα τῆς ὑπέρβιας της.

Παραγνωρίζει τὴν ἰσότητα, ἢ ἀπολύτως ἀναισθητεῖ πᾶς τις ἢ πᾶσα συντάσσουσα ἐκ τοῦ προκίρου καταλόγου, φίλων, καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ μίαν μόνον ἀληθῆς φίλη εἶνε εὐρημα ἐπιανώτερον καὶ τοῦ Φοίνικος αὐτοῦ τῆς Μυθολογίας.

Διὰ δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ὑφ' ὧν κοσμεῖται τις, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἐν λευκῶμα, διασπῆται οὐδὲν λέγω σπαιδῶ μόνον, ὅτι ἐν τινι λευκώματι, ἀναγνωοῦσα ποτὲ ἀληθῆ πανηγυρικόν:

— Ποία εἶνε αὐτὴ, ἥτις γράφει τόσα καλὰ διὰ σέ; ἤρωτάς τῆν κάτοχον. — Ἄ! δὲν τὴν γνωρίζω, μοὶ ἀπήντησεν εἶνε ἢ ἐξαδέλφη μιᾶς φίλης μου!

Τί εἶνε τὸ λευκῶμα;

— Ὅλοι αἱ ποιηταί, αἱ σύγχρονοι ἐννοεῖται, ἀπέτεινον εἰς ἑαυτοὺς τὴν ἐρώτησιν ταύτην. Φαντάζομαι, πόσον κόπον ἠθάνθησαν καὶ αὐτοὶ, ἵνα δώσωσιν οὐχί βεβαίως τὴν κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀπάντησιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνην, ἥτις θὰ ἤρμοζε καλλίτερον εἰς τὸ μέτρον τῶν στίχων των.

«Τεκμήριον τῆς ἀλήθειας, ἀποφαίνεται ὁ εἰς «βωμὸς εἰς τὴν ἀνάμνησιν», ἀντικρουεὶ ὁ ἕτερος «σταυρὸς κατὰ τῆς ἀπουσίας», ψιθυρίζει ὁ τρίτος, καὶ προσθέτει ἀκατὰ τῆς ἀλήθειας δέσιν, ἵνα μὴ, ὡς φαίνεται, εἰς χαρακτηριστικώτερον ἀντίφασιν πρὸς τὸν πρῶτον.

Ποῖος ἐξ ὧν τούτων εἶπε τὴν ἀλήθειαν; Ὁ εἰς διαψεύδει τὸν ἕτερον καὶ διαψεύδεται ἑπειτὰ ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ καὶ, ἂν ἐξεδίδετο ποτὲ εἰδικὴ σύλλογὴ ὧν των περὶ λευκωμάτων ὀρεῶν, ἀγνοῶ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἂν θὰ εὐρισκτοῦ τις πιστεύων πλέον τοὺς ποιητάς.

Τί εἶνε τὸ λευκῶμα;

Ἄν ἤθελον νὰ ἦνε μᾶλλον ἀληθεῖς, θὰ ἔλεγαν: «Τὸ λευκῶμα εἶνε χορὸς μαθηματισμένων. Πάντες οἱ εισερχόμενοι θέτουσι προσωπίδα καὶ υποκρίνονται κατὰ τὴν φωνήν. Εἶνε μίαν μεγάλην πρώτην Ἀπριλίου, καθ' ἣν συνέρονται πολλοί, διὰ νὰ εἰπώσῃ τὸν λόγον ψευδεῖς εἶνε καὶ κατὰ ἄλλο ἀκόμη ἐν ἰταλικὸν παίγνιδιον, τὸ ὁποῖον παίζουσιν εἰς τὰς συναστροφάς: κάθηται ὁ εἰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης, καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι θέλουσιν ὑπὲρ ἢ κατ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ παίγνιδιου ἐννοεῖται. Ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ ἐξῆς οὐσιώδης διαφορὰ: οἱ παίζοντες σκώπτουσι, καὶ ὁ σκωπτόμενος τὸ ἐννοεῖ. Ἐν τῷ παίγνιδιῳ ὅμως τοῦ λευκώματος συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον: οἱ παίζοντες υποκρίνονται, ὅτι λέγουσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ λιθάνιζουσιν ἐπισυνειδητῶς τὸ ἄσκητον ἐν τούτῳ τὸν δὲ τοὺς πιστεύει.

Καὶ ἀνταλλάσσονται ὄρκοι πίστεως καὶ φιλίας μέχρι τάφου, τῶν ὁποίων τὰς ἐπιφορὰς ἂν ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ ἡ Στύξ, ἐπρεπε νὰ ἔχῃ τὰς διατάξεις τῶν πέντε Ὁκεανῶν.

Τὸ λευκῶμα εἶνε ἑνικῆς καταγωγῆς διὰ τοῦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φέρει τὰ ἀρχαῖον τοῦ ὀνομα album ἢ το ἄλλοτε ἀπλή τις ἀσβεστόχριστος σάνις, ἐφ' ἧς οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἔγραφον τοὺς νόμους των.

Ἀνηρτῶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνον, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ σβῆσῃ μίαν λέξιν ἐκ τῶν ἐπ' αὐτοῦ γραφομένων. Ἡ εἰς θάνατον καταδικητὸν ἢ το ἀφικτοῦ. Τί καλὸν θὰ ἦτο, ἂν καὶ νῦν καταγινώσκετο ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπὶ ἐκείνων, οἵτινες ἀντιθέτως γράφουσι καὶ μίαν καὶ λέξιν ἐπὶ τῶν λευκωμάτων! οὐτὰν τοὺλάχιστον θὰ ἐσώζεσθε ἀπὸ αὐτῶν. Ἀλλ' ὅπως τόσα ὠκία πράγματα ἐξέπεσον μετὰ τὴν παραδὸν τῶν αἰώνων, ἐξέπεσον καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν νόμων εἰς συλλογὰς ἀνορημάτων κατὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου: καὶ εἰς μίαν ἐκ τῶν συλλογῶν τούτων καλοῦμαι πάλιν νὰ γίνω συνένχοτος.

Τί νὰ γράψω;

Νὰ γράψω καὶ ἐγὼ, ὅτι εἶνε ἀνορθοῦ ἀναμνήσεων, ἐν ἣ κατὰ τὸ γῆρας φησὶται μελαγχολικὸν βλέμμα; ἵνα ἀναμνησθῶμεν τῶν ὠραίων τῆς νεότητός ἐμῶν;

Ἄλλὰ τίς βεβαίως, ὅτι μέγας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν θὰ ἐσβῆσθῃσαν ἡδὴ τῆς μνήμας μας τὰ πλεῖστα, ἂν οὐχὶ ὅλα ἐκ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων;

Ναί, ἔγραψα περὶ φιλίας. Ἀλλὰ ποῦ εἶνε αὐτὴ; Φερέτε μοι εἰς τὸν ἱερόν της βωμὸν, ἵνα γονυκλιῆς τὴν λατρεύσω.

Ποῦ εἶνε ἡ σεπτή της ἀρετῆς θυγάτηρ; Ποῦ κατοικεῖ; Τὴν ἐγνωρίζετε σέ; τὴν φίλιαν, οἱ ἐξυμνοῦντες τὰς χάριτάς της; ἢ τὴν φανταζομένην;

Ποῦ εἶνε τοὺλάχιστον τὰ συντρίμματα τῶν βωμῶν της, τῶν νεῶν της τὰ ἐρείπια; Ποῦ οἱ λατρευταί της;

Θέλετε λοιπὸν διὰ τοῦ λευκώματος νὰ παραδῆσθε τὸν ναὸν τῆς θεοπείας τῶν μεγάλων ψυχῶν, ὅπως τὴν ἀκίκαλον οὐ ἀρχαίως; Θέλετε νὰ συνεργασθῶ καὶ ἐγὼ, ἵνα ἐπιτύχῃ ἡ παρὰ δία;

Μοὶ ἀρέσκει ἡ εὐκρίνεια θέλω τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ ποτὶ τῶν ἔνδρουχων αἰσθημάτων τὴν ἀληθῆ ἐκφράσιν. Θέλω νὰ γράψῃ ἡ χεὶρ ὅσα ὑπαγορεύει ἡ καρδία, καὶ οὐχὶ νὰ πλαστογραφῆ ἐκείνη ἢ αὐτὴ νὰ ὑποκρίνηται. Φερέτε μοι ἐν λευκῶμα τοιοῦτόν, ἵνα γράψω καὶ ἐγὼ τοὺς στοχασμοὺς μου.

Ἀλλὰ νὰ κόπτομαι περὶ τῶν ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ἀρετῆς ἐκείνης, ἢν χθές ἐτι ἐγνωρίζα καὶ περὶ τῆς φιλίας, ἣν ὅθεν τρέφω πρὸς πρόσωπα, ἂν οὐχὶ ἀνοπύσσορα βεβαίως ὅμως ἀδιάφορα, ὅ! τοῦτο εἶνε φρικτόν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, καί.. δὲν γράφω!

Ἄς ἴδωμεν τοὺλάχιστον, τί γράφουσιν οἱ ἄλλοι: οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι. Φυλλομετρήσωμεν τὸ λευκῶμα. Τοῦτο παρέχει εὐαρέστους τινας στιγμάς. Ὡ ἀλήθεια, ἀλήθεια, πόσον διαφέρεται ἡ ἡσάν αἱ σιγματὰ αὐτῆς, ἂν σκατωεῖς ἐν αὐτῇ! Φυλλομετρήσωμεν. Ἐν πρώτοις φαίνεται ἡ ποίημα Πάλανυτος: Αἰωνίως τὸ ἴδιον; Ὅλοι καὶ ὅλοι θὰ ἀπεφάσαν, φαίνεται νὰ τὸ ἀντιγράφωσι καὶ νὰ τὸ ὑγράψωσιν εἰς ὅλα τὰ λευκώματα τοῦ κόσμου. Καί.. νὰ ἤρξῃ τοὺλάχιστον

τόσον προτίμησιν! Στρέψωμεν τὴν σελίδα: ἄλλο ποίημα. Γνωστον καὶ αὐτό, ἀλλὰ τόσῳ οὐκ ἔως παραμορφῶσθαι, διὰ νὰ γίνῃ κατὰ τὴν εἰς τὴν περίπτωσιν, ὡστε κατὰ τὰ ἀγνωστον.

Ἴδου καὶ ἐν πρώτῳ τῶν. Αὐτὰ τα φοβοῦμαι παρελθῶμεν. Ἴδου καὶ εἰς ὕμνον εἰς λόγον περὶ. Ἴδου καὶ μίαν ἀνορθοῦσιν... ἀνορθογραφῶν. Ἴδου ἐν δύο τρία ἐρωτικά ποίηματα, κατὰ τὴν ἑλληνικῶς διαρρυθμισθέντα.

Ἴδου καὶ γαλλικοὶ στίχοι. Ὅπως εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς, χάριν τῆς διατηρησεως τοῦ μέτρον, αὐτὰ καὶ εἰς τοὺτους, χάριν τῆς ἀρσενικοφῆς εὐρισκονται πλησιέστερον ἐν τῇ Στυριατικῆς Αὐστρίας, τρώγουσι δὲ τὸ ἀρσενικὸν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πέψεως! Ἡ ἡμερομηνία δόσις εἶνε 30 χιλιοστόγραμμα λευκοῦ ἀρσενικοῦ, ἢ θειούχου ἀρσενικοῦ, ἢ τοῦ τριπλασίου τῆς ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ ἀρσενικοφῶγοι δὲν εἶνε εὐτραφεῖς: εἶνε λίαν φιλοπόνοι, καὶ δὲν παρορτυζοῦσι συμπτώματα τι χρονίας δι' ἀρσενικοῦ δηλητηρίασεως. Ἐκ τούτων οἱ ὀρεῖνὸι λαβδάνουσι ὡς τροφήν τὸ ἀρσενικόν, διότι νομίζουσιν ὅτι καταστῶσιν ευκολότερον τὴν ἀναμνήσιν των, κατὰ συνέπειαν δὲ τὴν εἰς τὰ ὄρη ἀνάβασιν των, προσέτι δὲ, διότι ἀποφεύγουσιν οὕτω τὰς ἀσθενείας καὶ ἰδίαι τὰς σταθμικάς. Καὶ ἐν Ἑλβετία εἰς τινα παρορτυζοῦσιν χίνας χροῖσις πασότητος τίνος ἀρσενικοῦ ἀναμνησμένου εἰς τὸ φαγητόν. Ἀλλὰ τοῦτο διὰ νὰ γίνωσιν αἱ μαθητρίαι εὐμορφότεραι! Ποῦ καταρτυζοῦσι! Τούτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς Παρισίους, ὅπου πολλοὶ τῶν φιλαρέτρων κυριῶν μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου αὐτῶν ἀρσενικῶν καὶ παχυμῶν διατηροῦσι μετὰ προφυλάξεως καὶ τὴν ἐξωραϊζοῦσιν αὐτάς κοκκίαν τοῦ ἀρσενικοῦ, ἢ καμίνου καὶ κούρα καθ' ἐκάστην εἰς μικρὰς δόσεις. Κύριε ἐλέησον!

Ἡ ἡμερομηνία εἶνε πτωχὴ διδασκαλίας, καὶ βασίδισαν τὴν ἀποκαλοῦσιν δὲν εἶνε ποσῶς ὠραία, καὶ εἶναι, λέγουσιν τοῦ κάλλους ἢ προσωποποιήσις. Καὶ πόσα ἄλλα ἀκόμη!

Ἐπὶ φιλολογικῆν ἐποψὴν ἕκαστον λευκῶμα, εἴτε χρυσοδέκτον εἴτε φέρει ἐπὶ τῶν σελίδων κωνὰς γραμμάς, μαρτυροῦσας τὴν εἰς ἐμπορικῶν καταστήχου γνησίαν καταγωγὴν του, εἴτε εἰς πολυτέλειον τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἀνήκει δέσποιναν, εἴτε εἰς πτωχὴν μαθητρίαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, εἶνε ἄξιον ἰδιαίτερας μελέτης. Δι' ἐκαστὴν τοῦ γραμμῆν δύναται νὰ γράψῃ εἰς καὶ δι' ἐκάστην του σελίδα τόμος.

Πόθεν ἐσταχυολογήθησαν ἐκείνοι οἱ στίχοι, ποῦθεν κατέχευται ἐκείνη ἡ ἰδέα, καὶ ἡ ἀσπίτης ἐκείνη ἐκ ποίας ἄλλης παρηγήθῃ; Πῶς, τολμᾷ ὁ κύριος νὰ γράψῃ τόσας ὑπερβολὰς, καὶ πῶς κατορθοῖ ἡ κυρία νὰ τὰς παραδέχηται; Καὶ τέλος, πῶς ἐκτελοῦνται ἀνευθύντως, τόσαι φοβεραὶ ἰδοκλοπαί, ἀμφισβητήσις, δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σελίδος ἡ διανηθητικὴ ἐργασία τρίτου ἄνδρος ὑπὸ... δύο ἄλλων.

Ταῦτα πάντα εἰς ἐνός καὶ ἐξ ἄλλου αἱ καλλιγραφικαὶ δακτυλῶν, τὰ ἕτρα ἀνθῆ, αἱ σμαγραφαί, αἱ ζωγραφίαι, αἱ διαγραφαί, αἱ διασπῆσεις, ἡ ἀγνώριος λακωνικότης ἢ ἡ φλυαρία μακρολογία, καὶ τέλος, αἱ ἀξιώσεις αἱ διαδηλούμεναι διὰ τῶν ὀρειοῖδων ἐπιγμῶν καὶ γραμματοπλεγμάτων τῆς υπογραφῆς, ὅλα ταῦτα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θεῖα μακρὰς μελέτης, χαρακτηριστικῆς μεταξὺ ἄλλων καὶ ἐπιπολιότητα καὶ τὸν πρὸς πᾶν ἀνόητον πηθηκισμὸν τῆς συγχρόνου γενεᾶς.

Δυστυχῶς δὲν αἰσθάνομαι τὴν δύναμιν, ἵνα ἀναλάβω τὴν συγγραφήν τῆς μελέτης ταύτης, ἥτις, ἂν ἐβραβεύετο ὑπὸ καταλλήλου προσώπου, ψυχολογούτος βαθεῖς ἐπὶ ἐκάστης τῶν ἐν τοῖς λευκώματιν ἐνοείας καὶ χρωμένου γραφίδος εὐστροφῆς καὶ σατυρικῆς, θὰ μᾶς ἐσώζεν, ἀπᾶς διὰ πάντος, ἀπὸ τῶν φοβῶν τούτων φασματῶν, ἅτινα ἐπαυθητῶς πληθυνθέντα ἀπὸ τίνος καταδικάζουσιν ἐπιμῶνως πάντα γινώσκοντα νὰ υπογράψῃ, ἔστω καὶ διὰ τοῦ σημείου τοῦ σπαιροῦ.

Μὴ δυναμένη δὲ νὰ πράξω τι τελεσφο-

ρώτερον κατ' αὐτῶν, κλείω τὸ πρό ἔμοι λευκῶμα, ὅπερ μοὶ ἐνέπνευσ σκέψεις, παραθεῖσας ἰσως ὑπὲρ τὸ δέον, καὶ ἀρκούμαι εἰς τὴν ἀνικλήτων καὶ σταθερῶν ἀποφασιν:

Νὰ μὴ γράψω!

ΑΡΙΑΔΗ Μ. ΔΑΜΒΕΡΗΝ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Οἱ ἀρσενικοφῶγοι. Ἄς μὴ μεσιδῶσιν κακῶν τρεῖς τὰ θηλυκὰ δὲν πρόκειται περὶ ἀγρίων τρώγοντων ἄνδρας. Οἱ ἀρσενικοφῶγοι εὐρισκονται πλησιέστερον ἐν τῇ Στυριατικῆς Αὐστρίας, τρώγουσι δὲ τὸ ἀρσενικὸν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πέψεως! Ἡ ἡμερομηνία δόσις εἶνε 30 χιλιοστόγραμμα λευκοῦ ἀρσενικοῦ, ἢ θειούχου ἀρσενικοῦ, ἢ τοῦ τριπλασίου τῆς ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ ἀρσενικοφῶγοι δὲν εἶνε εὐτραφεῖς: εἶνε λίαν φιλοπόνοι, καὶ δὲν παρορτυζοῦσι συμπτώματα τι χρονίας δι' ἀρσενικοῦ δηλητηρίασεως. Ἐκ τούτων οἱ ὀρεῖνὸι λαβδάνουσι ὡς τροφήν τὸ ἀρσενικόν, διότι νομίζουσιν ὅτι καταστῶσιν ευκολότερον τὴν ἀναμνήσιν των, κατὰ συνέπειαν δὲ τὴν εἰς τὰ ὄρη ἀνάβασιν των, προσέτι δὲ, διότι ἀποφεύγουσιν οὕτω τὰς ἀσθενείας καὶ ἰδίαι τὰς σταθμικάς. Καὶ ἐν Ἑλβετία εἰς τινα παρορτυζοῦσιν χίνας χροῖσις πασότητος τίνος ἀρσενικοῦ ἀναμνησμένου εἰς τὸ φαγητόν. Ἀλλὰ τοῦτο διὰ νὰ γίνωσιν αἱ μαθητρίαι εὐμορφότεραι! Ποῦ καταρτυζοῦσι! Τούτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς Παρισίους, ὅπου πολλοὶ τῶν φιλαρέτρων κυριῶν μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου αὐτῶν ἀρσενικῶν καὶ παχυμῶν διατηροῦσι μετὰ προφυλάξεως καὶ τὴν ἐξωραϊζοῦσιν αὐτάς κοκκίαν τοῦ ἀρσενικοῦ, ἢ καμίνου καὶ κούρα καθ' ἐκάστην εἰς μικρὰς δόσεις. Κύριε ἐλέησον!

Τὸ Ἠλεκτρον τῶν Μυκηνηῶν. Κατὰ γενομένης ἀναλύσεως τοῦ ἠλέκτρον τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὰς ἀγασκαφῆς τῶν Μυκηνηῶν ἀπεδείχθη ὅτι τοῦτο, ὡς περιέγρον ὁ ο) ἠλεκτρικὸν ὄξεος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, οὐχὶ δὲ τῆς Μεσογείου, διότι τοῦτο περιέχει ἐλάχιστην σχετικῶς ποσότητα ἠλεκτρικοῦ ὄξεος. Συμπεραίνεται ὅθεν, ὅτι εἰς τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ὑπῆρχεν ἐμπόριον μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν περὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης χωρῶν.

Τὰ μύσχα κάρυα δὲ λητηριώδη. Ἐν καὶ ἡμῖν μοσχόκαρυον ληφθέν παρὰ τίνος γυναικὸς ἐν Ἀμερικῇ ἐπέφερεν αὐτῇ νάρκωτικὸν ὕπνον δύο ὥρων, ἀναισθησίαν μετὰ μεγίστης παραγῆς καὶ πυρετοῦ καὶ πόνους εἰς τὴν καρδίαν ἰσχυροῦς. Ἐδέχθη δὲ νὰ προσκλήθῃ ἰατρός, νὰ εὐσθῇ κατὰ τὴν λαπαράκα, ἵνα σωθῇ ἡ πθούσα. Κοιτῶν προσοχῇ εἰς τὰ μύσχα κάρυα.

Ἄλευρον ζύλων. Τοῦτο παρασκευάζεται δι' ἰδίαις μηχανῆς καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν χαρτοποιίαν, πρὸς κατασκευὴν κοινῶν χαρτοφυλάκων. Διὰ τοιοῦτου ἀλευροῦ ἐνοθεύεται ἐσφάτως ἐν Ἀρμενίᾳ τὰ ἀλευρα καὶ τὰς τροφὰς ζῶων, ἤρχεται δὲ νὰ γενομένηται ἐπ' ἐργατῶν ἢ νοθεύσιν αὐτῆ καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ἰδίαι δὲ ἐπὶ τῆς τροφῆς τῶν ζῶων. Εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν δὲν εἶνε εὐκόλος ἡ κατασκευὴ του. Ἄλλως, ὅλοι θὰ ἐτρώγομεν ζύλα καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως!

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Εὐχαρίστως ἀναλαμβάνω τὸ χάριεν, ἀλλὰ δυσχερέστατον ἔργον, ὅπερ ἡ *Εβδομάς* μοὶ ἀνέθετο. Ἀλλὰ κρινῶ ἐπάναγκες νὰ προτάξω τινὰ, διότι τὰ τρυφερά ζητήματα, ἅτινα σκοπεῖ νὰ πραγματευθῶ, ἀπαιτοῦσιν νὰ ἔχω καὶ μερικὰ ἀνάλογα προσόντα.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ βιογραφηθῶ ἐξομολογούμενος, ἀνάγκη νὰ παρουσιάσω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τοὺς κυρίους καὶ τὰς κυρίας, ἐκ τῶν ὁποίων σήμερον αὐρεὸν θὰ μορφωθῇ ἡ ἰδιαίτερα μου πιλατεία.

Ὄνομαζομαι Dandy.

Ἐγὼ τὰς καλλιτέρας σχέσεις μετὰ τὴν ὑψηλὴν τάξιν, καὶ τὰς χειροτέρας μετὰ τοὺς δανειστάς μου.

Γνωρίζω ὀλίγα γαλλικὰ καὶ ἑλληνικὰ ὀλιγώτερα.

Εἶμαι εὐθυμοῦ καὶ χαρίεις, ἀνάλογως τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ βαλαντίου μου. Εἶμαι κομψὸς καὶ εὐσταθῆς, ἀνάλογως τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ τελευταίου μου ῥάπτου.

Ἐγὼ ἐξ ἀσφοδρῶν πῖλους, ἐπὶ τὰ βακτηρίας, οὐκ ἔσθῃ χειροκτίτων, ἐνεία λαμινδάτας, δέκα ἀλύσεις τοῦ ὠρολογίου, οὐδὲν ὠρολόγιον καὶ χρῆσι ἀμείρητα.

Μισῶ τοὺς λογαριασμοὺς, τὴν ἐργασίαν καὶ τοὺς ἄνδρας.

Ἄγαπῶ τὸ σφαιριστήριον, τὰ ἀρώματα καὶ τὰς γυναῖκας.

Ἐν μὲν λέξει, εἶμαι παραδοξὸς ἄνθρωπος, περιήρητος νέος, καί.. εὐελπί, γαμβρός

οι πτωχοί. Το κακόν είναι, ότι τα χρήματα πηγαίνουν εις την Ευρώπην δια να φέρουν πτερά, άνθη, τριγάρτα και ταινίας. Άλλα ποιος πταίει; Εκεί όπου κθήνεται και ιδρώνει φιλεκαυδεντικά και φιλανθρωπικά καταστήματα, ως φροντίσται και δι' εν πτεροποικίον επί παραδειγματι. Τότε θα μνην εις τον τόπον ο χρυσός, και θα γινώμεν όλοι πλούσιοι. Ίδου μία ιδέα. Θα την ειπω αύθιρον εις ένα φίλον μου δημοσιόγραφον να γράψη εν άρθρον οικονομολογικών.

Εις τους χορούς. Εκεί ακολουθεί με, αναγνώστά μου. Ας ιδώμεν όμως προηγουμένως, είσαι καλονδεδυμένος; Πώς, φέρεται τέσσαρα κομμάτια εις το υποκάμισον; άσυγγώρητον. Θα γελώσωι μαζί σου. Απεικονίζονται ταί. Ούτε περισσότερα ούτε λιγώτερα. Και τί χρώμα έχουσιν οι περικνημίδες σου, παρακαλώ; Πρέπει αφεντως να είναι μαύραι μεταξωταί. Α, να σου ήπιδ. Η περισκελίδς σου είναι στενή. Τώρα άπρηχαιώθησαν τά στενά. Εφτος εις τους Παρισίους τά κατήχησαν και συνειθίσαν πλατυτέρας, κυματιώσας κάτω, όπως άλλως. Άλλ' έστω. Νά μου ενθυμίσεις να σου δώσω εν μήθημα δια τον λαίμοδετον, το περιλαίμιον και τον υπενδύτην σου. Τι φοβέρην να μη γινώρίζουσιν εδώ να ενδυωνται οι άνθρωποι!

Ίδε τάς κυρίας. Ίδε ότι πάσαι παρακολουθοῦσι μέχρι... τάφου τον σύζυγον. Ίδε ότι αι μίν κυρίαί, αι υπανδρεί, αφού εύρισκωνται εις χορόν, φέρουσιν όλα τα νεώτερα με πολλήν καλλισθησίαν και κομψότητα. Όλα τα χρώματα δι' αυτάς είναι εις την ημερησίαν διάταξιν άλλα προτιμώνται τά άμαυρά, αναλόγως, εννοείται, της ηλικίας των—καίτοι το ζήτημα αυτό είναι τόσο σκοτεινόν—και ιδίαι δια ν' αναδεικνύηται η λευκότης του decolte. Α προση! πώς μεταφράζεται η λέξις αυτή; Έγινε ζήτημα μίαν φοράν. Έγραψαν και αι εφημερίδες, αλλά τίποτε. Προτιμώσαστε το έζωμόν, αλλά δεν μου άρσεται. Έγώ, να σας ειπω, μεταχειρίζομαι κάποτε γαλλικάς λέξεις, αλλά τί να κώμω; Πώς να ειπω λ.γ. τάς aigrettes; Πετροδόσμη; Άνοστον. Έλέγομεν δια τά φορέματα των κυριών. Τρα χρώματα ποιλλοσιν, αλλά παραμένει από πέρσιν, ως επισπούτερον, το mauve, ένα είδος ανοικτόν... melizari.

Την κεφαλήν κοσμοῦσι με λίθους πολυτίμους, προσκολλημένους ουχι κατ' ευθείαν επί των πλοκαμίων, άλλ' επί κομψώς δεδημεγν ταινιών, σχετικώς η και ασχέτου προς την έσθια χρώματος.

Αι δεσποινίδες εκλέγουσιν ανοικτοτέρα χρώματα δια τους χορούς και τάς έσπερίδας. Προτιμώσι τάς λευκάς έσθθτας, κατά δεύτερον δε λόγον ροδίνας η ουρανίου χρώματος. Πάν άλλο απαγορεύεται αυστηρώς υπό του σύζυγος. Εις τάς μικράς ανθοδέμας όμως, δι' ών κοσμοῦσι το στήθος η την κεφαλήν, έχουσιν ελευθερίαν τινά περί την έκλογήν εις τον συνδυασμόν των χρωμάτων. Αι αιχμηρά δια τε της υπανδρους και τάς δεσποινίδας διατηρήθησαν από του προπαρελθόντος χειμῶνος. Άλλ' οι εκ ται-

νιών κοσμητοί είναι απαραίτητοι έσθτος. Εις τάς επισκεψείαι κυρίαί. Άλλα τι τα θέλομεν τώρα τα των επισκεψείων; ως μέλουν δια την Τεσσαρακοστήν. Τώρα μόνον οι χοροί και οι περίπατοι επιτρέπεται ν' αναφέρονται. Δια τους τέλειταύτους μάλιστα πρέπει να εξακολουθη διαγελών ο ουρανός; άλλως, καταργούνται και αυτοί. Γι-λα ο ουρανός. Ποίος ήξείρε, αν δεν γελω, πάρατρών τους νέους φίλους των κυριών, τους πολυσχήμες κούκους; Κατήχησαν φρεντοί. Κάποιοι σχήμα Βολερδ καλούμενον, εκείνο μάλιστα, είναι κομψόν, αναδεικνύει την καλλονήν, και κατι περισσότερο μάλιστα... χρύπτα και την άσχημίαν. Άλλω, εκείνοι οι κούκοι, οι ητρακτιώτεροι ιδίως, τούτον ήξείρεσαν. Και μάλλον, προς τιμήν του φιλοξενουμένου ενταύθα Γάλλου στρατηγού, απελευθέρωσαν Βασσό, εν τούτοις τους φορούσαν και απελευθέρωσαν ακόμη και τις οίδι δια την προσβολήν, αν δεν ψυχρανθώσι κάπως, αι πρός την Γαλλίαν σχέσεις μας.

Περί του συμμοῦ των κραιπάτων και των επισκεψείων καιρός: δεν μένει. Αυ τενοιή εις το προσεγίαι.

DANDY
Και εν ύπερόγραφοι. Θα εστώμεν, αν δεν το είπωμεν. Εις τους Παρισίους, οι λείοντες του συμμοῦ φέρουσι σιέπην επί του πιδου, και αν ακόμη δεν έχωσι σιέπης. Υποθέσωμεν, οσε πειθόδα δια την άπόλαυσιν του νόστ των.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ
ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Έγόμεν πρό ημών τά ημερολόγια, άτινα έστύλησαν ημών δια το νέον έτος, όλα δηλούνη, προσδοκ' εν σχέσει προς το παρελθόν των, όλα φιλοτιμηθέντα να παρασχωσιν ώλην, κατά τε την πληθύν και την έκταλογήν, ύπερτέραν της του 1886.

Τα ημερολόγια είναι παράδοξα βιβλία. Κατ' αρχήν δεν λέγουσι την αλήθειαν. Μικρόν δε παραδίδημα έστω η χρονολογία των. Είναι ταμεία εργασιών του παρελθόντος φερόντα την επιγραφήν του ενιστάτος. Και έπειτα, αζιούσι να γινώσται ποσόντα. Όταν δε αναλογισθί τις πόσην αγωνίαν ύφίσταται το ψυχροραγοῦν έτος δια να κληροδοτησθ' ακουσίως εις το διάδοχον εν κελόν βιβλίον, πῶ εργαται η βράξιν να διορθώσιν χρονολογίαν και να επανρθώσιν τά διαπραχθέν άδίκημα εις την μήνην του μακαρίτου.

Τα ημερολόγια είναι ένδειξις, κατά το μέλλον και ήττον, πιστή της κατά το χηζαν έτος φιλολογικής και κοινωνικής ποσόδου, όπως έγένοντο μάλιστα νυν, είναι άξια ιδιαίτερας μελέτης.

Άλλ' άρκουμέθα νυν εις την άπλην σαρμείωσιν της έντυπώσεως. Ην παρήγαγεν ημίν η φυλλομέτρησης έκάστον.

ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
προτάσεται, λόγω ηλικίας, ύπηρεσιών, όγκου. Μεθ' όλα τα 21 έτη του, τά όποια

έχρησασιν εκτάκην μακροβιότητα δια συγχρονόν βιβλίον, διατρήει την νεανικήν διοσρότητά και χάρην, αν και ο έκδοτής του, ο προσφιλές ημών συνεργάτης κ. Ειληνατός Ασώπιος.

Έχει όρασις εκίνος: την Βασίλισσαν, τον Διάδοχον, τον Καποδίστριαν, την διαυθύντριαν του «Εμψυγισμοῦ» κ. Μητροκλή, το Μεγαρόν των Ολυμπίων.—Ίδω να γινώμεν τουλάχιστον την εικόνα του, εαν τήνον καταρτίσθ' ήρις. Θα τά είπωμεν εν καιρώ—λαμπράν ήλιογράφον του ήθνικού εύεργέτου Αρσινόου Ζωγράφου, και πολλήν διατάξιν και μελέτην, εις ών υπερέχουσιν αι του έκδοτου, άπαράμιλλοι πλέον εις το είδος των και κτεγγύσαι τάς πλείστας των ύπεροκαλοσίων του βιβλίου ειλίδων.

Εκ μίας τούτων επωφελομεθα της ευκαιρίας ν' απροσπάσωμεν κομψόν ανεκδότην, εις έκίμων άτινα ποσόν καλά γινώσκει να έλλειψι και διατρήσθ' ο κ. Ασώπιος.

Γραφίτις, φέρουσα την ένδυμασίαν των χωρικών της αρχαίας Γαλλίας και διηκόδεις περιτύλιγμα κατόυσα υπό μάλης, ενφανισθή ημερξί τινά εν τοιαύτη έπιστήμα στυλή εις τά άνήκτορα του Κεραμεικού.

Τι αγαπής πατριωτισσα; ήρωήσαν οι φουροί.

Θέλω να ιδώ την αυτοκρατορίσσαν.

Την αυτοκρατορίσσαν, ειπον εκίνου, μειδιωντες και πονηρά, εμβλεπόντες εις τον μύθον, οντις εκάει.

Ναι, και, εγω ανάγκην να την ιδώ.

Και τόσα ειπε, και τόσα εκάμην, ώστε η επισκεψεί η ημερξί ην αυτοκρατορίσ, εις διάταξιν να ιδώ γινώσθ' παρ' αυτή την γωρικην.

Μ' ενθυμείται η Γμετέρα Μεγαλειότης; ειπεν αυτη, εισερχομένη και εισεσθάσως κλινούσα πρό της αυτοκρατορίας.

Η Ευγενία προσείπθησθαι να ενθυμηθί, αλλά δεν άνεπίθε εν απ' μήνην την φυσιογνωμίαν εκίνου.

Ενθυμησθί, Μεγαλειότητα, επάνταθεν η γαία, πέουσιν εις το Νανου, τον χωρικών, όπου έλαθε την τιμήν να σας προσήσθ' μίαν παρουσίαν την έσπών εν γαρίστας, ιδεοθήτι: εγω ειμει εκίνου και η αγαπήτη μου περισσότερο είναι καλά.

Η περισσότερο σου... ναι, και, ειπε μειδίωσα η αυτοκρατορία, ενθυμουμένη την απελευθέρωσιν της μικράς δεσμοτιώσε; Και τώρα, εκηκολούθησθ' η αγαπής, καλόν μου γυναικαί.

Ειμει πωγή, δεν εγω ήπρετε, και ήθα εις την πρωτεύουσάν να παρακαλώ την Γμετέραν Μεγαλειότητα να μου δώσθ' μίαν θέσιν εις το πλάγι.

Και ποσόν θέσιν; ειπε γελώσα η αυτοκρατορία.

Ναι, να με κώμειτε... ουάκα της περισσότερο μου.

Φυλάκα της περισσότερο! Ποσοί εκ των παρ' ημίν δεν πνίγουσι τους ατυχείς υποούγους, ζητούντες παρομοιάς θέσεις δια πρόμοικας εκδουλεύσεις!

κων μελετών.—Συγγέλο, εν τῷ Πνευ πημίω οι ύφηγηται των τεσσάρων σχολών κατά πρόσκλησιν του Πριτανεύς πρός σύσκεψιν περί βελτιώσεως του θεσμοῦ της ύφηγησίας, δια μέτρων νομοθετικων, όπως και άλλωθού. Απερασίθη δε υπό της συνελύσεως να συνταχθώσιν ύπομνήματα χωριστά: υπό ύφηγητών έκάστης σχολής και να ύπαβαθώσιν ειτα δια της συγκλήτου εις το ύπουργείον. Έξελέγησαν δε ανά δύο ύφηγηται εκ έκάστης σχολής προς σύνταξιν των ύπομνημάτων των.—Εν Συμόρη κατετέθη ο θεμελιος του νέου Κεντρικού ελληνικού παρενομογυείου της ελληνικωτάτης και φιλομουσου πόλεως, οπερ θα συντηρηται, όπως και τά άλλα της εκπαιδευτικῆς ιδρύματα εκ της γενναιοδωρίας των καρτίκων.—Η Βασιλισσα Μαρία Καλοποθακη, ητις σπουδάσει την ιστορίην εν Προσίτοις γινώσκει ημών δια του Ηλιωνος, ότι και άλλη Ελληνική η εκ Όδησσου δεσποινίς Ηρακλειδου επάρωσεν εκει τάς Ιατρικάς της σπουδάς και άπεκατέστη ειτα εις Παρισίους.—Η Ιατρική σχολή του ημετέρου πανεπιστημίου πρότεινεν ως καθηγητήν της Γστολογίας, ητοι της Γεν. Ανατομίας των ύφηγητήν κ. Α. Χασιωτήν.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ο κ. Γεωργίος Γεννάδιος, πρόεδρος ύπουργός της Ελλάδος εν Αθώνω, διατίσθη ως τουρπός και πικρῶ τῷ Βασιλεῖ των Κάτω Χωρών.—Διατίσθη νομάρχος Κερκύρας ο κ. Άνδρ. Π. Μεταξάς.—Επεκυρώθη παρὰ του ύπουργείου των Εκκλησιαστικων το κατάστατικόν του «Ιερατικού Ταμείου της Αρχειπισκοπῆς Πατρών και Ηλείας» σήπουτος την εν κληρῶ ασθενείας η άνικανότητος προς τεροτέλεισταιν, περιθάλψην τῶν εκει ιερῶν και των οικογενειών των.

Ζητούμεν συγγνώμην παρὰ των κ. κ. αναγνώστων ημών δια τά λάθη τυχόν, τάς παραλείψεις, και το ακατάριστον έτι του φύλλου. Τά πρώτα φύλλα, οση και αν ήσπασθαι συνέχισαν του παρελθόντος, αφού από νέον παρασάξωσται σύστημα, θα έχωσι εις τάς έλλείψεις των. Οι φιλόλογοι: ιδίαι θα δυσαρεστηθώσι δια την άπουσίαν των αγαπητών αυτοίς ειδήσεων, και άλλος δι' άλλα. Άλλά, όλίγην ύπομονήν. Έδηλώσωμεν, ότι θα γράφωμεν δι' όλους και ελπίζωμεν να τά καταρθώσωμεν.

ΟΑΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Εθνική Βιβλιοθήκη. Έντος του Πανεπιστημίου. Δοο αναγνωσθήρα 9-12 π. μ. 2-4 μ. μ. πλην των Ιερών.
Ανεκδοτα βιβλία κατά Τετάρτην και Σάββατον.
Βιβλιοθήκη της Βουλής. Αναγνωστήριον 9-12 π. μ. και 2-5 μ. μ. πλην των ώρων, καθ' οι ανεκδοταί η Βουλῆ. Δανείζονται βιβλία κατά Σάββατον.
Βιβλιοθήκη Παρισιασσι. Προσηί εις τά μέλη, τίνους σπουδμητάς και εις πάσα αίτήσονται.

ΜΟΥΣΕΙΑ

Φυσιολογικόν. Τετάρτην και Σάββατον 9-12 π. μ.
Ακρόπολις. Άνοιχτή καθ' όλην την ήμεραν.
Μουσείον Ακροπόλεως. 9-12 π. μ. 2-4 μ. μ. Κατά Άναγκήν μόνον π. μ.
Κεντρικόν Μουσείον. 9-12 π. μ. 2-4 μ. μ. Κατά Κυριακήν μόνον μ. μ. Έπιρροῦνται αι Κυριακαί της Ακρόπο.

Βυλλογαί Πολυτεχνείου. 10-12 π. μ. 2-4 μ. μ. Έπιρροῦνται αι Κυριακαί ως και η Δευτέρα π. μ. Είσοδος δρ. 1. Το Σάββατον διορίαν.
Ίδιωτικαί Βυλλογαί. Λάμπρου, Καραπάνου, Σίλμαν. Προσβαίει εν' άδελφ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Άριστος Πάγος. Σπυριδίου 10 π. μ.
Έφεσίον. Α' Τμήμα. Έφεσίον προτεκνικόν και έμφορικόν άπορσάσθ' Κατά Τρίτην: Β' Συναπτικάς Πέμπτην. Γ' Συνήθως Παρασκευήν.
Πρωτοδικεϊον. Α' Τμήμα. Συνήθως: κατά Τρίτην. Β' Τμήμα. Συναπτικάς. Σάββατον. Γ' Τμήμα. Έμπορικάς και Δ' Τμήμα. Έφίσις Τετάρτην. Ε' Τμήμα. Πονεϊκάς. Δευτέραν, Πέμπτην, Παρασκευήν. Όροι συνεδριάσεως Γ. Τ.μ. και Πλημμελειοδικεϊου 10 π. μ. Τον άλλον Γ.μ. 2 π. μ.
Ειρηνοδικεϊα. Α' Βορείου Πλευράς. Τρίτην και Σάββατον 9 π. μ. Β' Δευτέραν και Πέμπτην 2 μ. μ. Νότιου Πλευράς. Παρασκευήν 4 μ. μ.
Πταισματοδικεϊον. Δευτέραν και Πέμπτην 9 π. μ.

ΘΕΑΤΡΑ

Θέατρον Αθηνών. Δημόσια χοροί έκτάκτως, προαγγελλόμενοι.
Παρυσιασσι. Έλπίς Νεαλικού: μελοδράματος. Άδελφον. Μεγάλη συναυλία άδριον Κορκακήν μ. μ. υπό των μαθητών και μαθητριών. Ίδιαιτερά προσκλήσεις.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Απόψε δίδεται μέγας χορός υπό του Φιλολογικου Βυλλογου Πάρασσοῦ πρός όφελος της ύπ' αυτου διατηρουμένης Σχολῆς των Απάρων Παιδων. Τον χορόν τούτον, εις όν θα παρευρηθί και ο Διάδοχος, όσοι τιμησασί δια της παρουσίας των, διετάν θα αισθανθώσιν ευχαρίστησιν. Την εκ του χορού, οστις έσται λαμπρός καθ' όλην την σημασίαν της λέξεως, αφού μάλιστα εγκριτοι της ημετέρας πόλεως κυρίαί ανέλαβον αυτον υπό την προστασίαν των, και την εκ της έγνωσεως, ότι δια της αγόρας του ειστηρήσει των συντελοσων εις την εκπαίδευσιν πτωχών παιδιών, εργαζόμενων όλην την ήμεραν, την έσπεραν δε σπουδόντων εκει, εις την Σχολήν των, να μάθωσι και αυτοί όλίγα γράμματα!

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

[Υπό τον τίτλον τούτον θα εύρισκωσι τάξιαν άπάντησιν εκίνου, οτινίνας τιμώσι την Έβδομάδα, δι' επιστολών των. Εννοείται ότι δεν άζιούμεν να σβώνται τά ιδιαίτερά μας οι λοιποί αναγνώσται. Τουναντίον. Θα γράφηται και δι' αυτούς κάτι. Έπισης ενταύθα θα προσπαθώμεν να λύσωμεν τάς άπορίας έκείνων, οτινίνας ζητήσουσιν τυχόν την γνώμην η προστρέξουσιν εις την πείραν της Έβδομάδος και των συνεργατών της. Άλλά υπό ένα όρον. Να μη έρωτώσιν παράδοξα πράγματα. Έαν μᾶς ζητηθώσι γινώμαί περί υπανδρείας, προφητείας δια το μέλλον, η έρωτηθώμεν πως έκαλείτο η μέμην του Λαοκόοντος? αν μᾶς ζητηθί η ηλικία της Κας δεινα, η ο αριθμός των φύλλων του Βασιλικου κήπου, διακηρύττομεν εν' των προτέρων, ότι θα τηρήσωμεν σιγήν.]

Κον Κ. Β. Αλεξάνδρου. Αναμένομεν άπάντησιν από ημάς και από άλλους. Ρ. εις Πάτρας. Ευχριστοῦμεν. Πέντε Αποφύ. Αυτίθη. Εννοείται. Θα πέμπωμεν τακτικώς. Γ. Ε. Β. Ένταύθα. Δεν σκεπτόμεθα όπως ύμεις. Προτιμώμεν το φύλλον να βαίνη τελειοποιούμενον, η να κώμη κατ' αρχάς επιδείξιν και έπειτα να... ησυχάσθ'. Παρακολούθησται την διαφοράν επί το βελτιον, την πρόδοον και έπειτα δικαιοσαστε την γνώμην ημών. Γ. Α. Ηράκλειον. Ευχαριστοῦμεν και αναμένομεν τό άποτέλεσμα. Άγνάτι. Ένταύθα. Από τώρα ήρξασατε. Άλλ' άφήσατε ν' αρχίσωμεν και ημάς! Το α Κορώνη η γράμματα λεγεται γαλλιστι Pile ou face. Η φράσις και το παγινιδιον είναι εν χρήσει από της τρχας του Μισαϊκῶνος. Τότε τά μικρά άργυρά νομισματα έφερον εις ενός μὲν προτομήν και εις άλλου μετώπην ναοῦ Αττ. pile. Έτυχε να τά ενθυμώμεθα. Ε. Ρ. Οδησσός. Θα σας γράψωμεν ταχυδρομικώς: εν τωσούτω δεξασθε τάς ευχαριστίας ημών, δια τε το παρελθόν και το μέλλον. Σι Α. Έντος του πρώτου μηνός θα κανονισθώσι τά πάντα. Δυστυχώς και εις άλλους δεν κατορθώσαμεν έτι ν' άπαντήσωμεν. Άλλ' εντυχώς άλλιν τώρα θα τοις άπαντῶμεν ούτω, λακωνικώς ως επί το πλείστον. Κον Στ. Ρ. Πειραιά. Και άλλου, μᾶς ήρωήσαν. Είναι αυτη η ίδια κ. Γραφιδιον, ητις τόσα ενθυσιώδη ποιήματα έγραψεν ύπερ της Ελλάδος τότε. Εν τῷ προσεγίει φύλλω, θα γράψωμεν μικράν βιογραφίαν της. Υπάρχουσιν. Έργα της, άτινα, κατά την γνώμην του κ. Ροιδου, μετά τόσης λεπτότητος είναι γεγραμμένα, ώστε καταντᾶ αδύνατος η μεταφράσις των. Η μεταφρασις αυτη της Μαργαρίτας Ιλιουριάτις... Δεν έγινετο ποσώς επί λέξει. Κακότερηει. Θα γινώσι βεβαίως λάθη εν αρχή, αλλά να τά καταλογίστη εις ημάς, μόνον εαν επιμεινωμεν εις αυτά. Ν. Β. Συμόρη. Ημεις, τουλάχιστον γνωρίζομεν, ώστε είναι εύκολος η εύρεσις χαρτονομισμάτων, πρό πάντων να γραμματοσήμω Γαλλικῶν. Άρκει να υπάρξη η διάθεσις. Η ιδιή σας εληφθη. Τα παλαιά έλλείποντα φύλλα θ' άποσταλώσι, μόλις παρατωθί η ταξιδιότησι των. Κ' Ένταύθα. Ανεγνώσαστε άνωτέρω: Άρα ελθή η άπορία σας. Άράτω. Εν τοις δέκα πρώτοις φύλλοις θα τοις ιδίτες όλους, ελπίζομεν, τοις νέους συνεργάτας ημών. Άλλά... ύπομνή πρό πάντων. Βράβω. Το κύμα έπανωσεν κατ' τρέχη. Τώρα η σειρά σας. Αθ. Πέρο. Ίνδιαν. Συνενωθήσθαι με τον κ. Ανδρόμεν, αλλά μη βραδύνετε. Ι. Κ. Κέρκυρα. Ίδετε και άγγελίαν μας. Αι συνδρομαί ώρισθησαν προπληρωτικῶν μόνον δι' οι έμβάζοντες η άλλως άποστέλλοντες έγγραφοι εν τῷ Μητρώφ. Πάντα άλλον θεωρούμεν προσωρινόν. Ε. Π. Ένταύθα. Βεβαίως. Τα έξώφυλλα του τε φύλλου και των μυθετορημάτων, θα δωροδοχηται μόνον εις τους κ. κ. συνδρομητάς, εις οὐς και άλλου θα παρασχεθώσι προτιμήσεις, έκτός της καλλιτέρας ποιότητος του χάρτου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν

- 1). Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887, ὑπὸ Εἰρ. Ασπίου, ἔτος 21ον. Ἀθήναι, σ. 16ον, σελ. 612.
- 2). Ἐτήσιον Ἡμερολόγιον. Χρονογραφικόν, φιλολογικόν καὶ γεωλογικόν τοῦ ἔτους 1887. Κωνστ. Φ. Σκόκου, ἔτος Β', Ἀθήναι, σ. 16ον, σελ. 352.
- 3). Ἡμερολόγιον τῆς Ἀνατολῆς. Φιλολογικόν καὶ ἐπιστημονικόν τοῦ ἔτους 1887, ὑπὸ Ἀθ. Παλαιολόγου. Ἐτος 8ον, Κωνσταντινούπολις, σ. 16ον, σελ. 224.
- 4). Γενικὸς ἐτήσιος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ ἡμερολογίου καὶ πλείστον πρακτικῶν γνώσεων. Ἐτος 1887. Χ. Μακρίδου. Ἐν Ἀθήναις, σ. 8ον, σελ. 384.
- 5). Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887. Ἐτος Γ', ὑπὸ Μ. Η. Παπα. Ἀθήναι, σ. 16ον, σελ. 336.
- 6). Οἰκονομολογικὸν Ἐγγε-
ρίδιον. Περὶ τοῦ φόρου ἐν γένει. — Περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν φόρων. — Περὶ δημοσίας πίστεως. — Περὶ δανειῶν καὶ χρεώ-
λυσιου. — Περὶ τῶν δημοσίων δαπανῶν καὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κράτους. — Περὶ οἰ-
κονομ. μεταρρυθμίσεων. Μετὰ συμπληρω-
τικῶν σημειώσεων καὶ πινάκων ἱστορικῶν καὶ στατιστικῶν, ὑπὸ Joseph Garnier. Ἐκδόσις τετάρτη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Χρ. Ἀθ. Ζάπα. Δ. Ν. Βουκουρέστιον, σ. 8ον, σελ. 672.

- 7). Ἀλκυῶν (λυρικὴ συλλογὴ), Πά-
ρου Α. Ραυτοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, σ. 16ον, σελ. 158.
- 8). Γκαίτε Φχάτος, μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς Γερμανικῆς ὑπὸ Γεωργίου Κ. Στρα-
τήγη. Ἐν Ἀθήναις, σ. 8ον, σελ. 292.
- 9). Κοράνιον. Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ καὶ μινεῖν ὑπὸ Γερασίμου Ι. Περ-
τάκη. Ἐκδόσις Β' ἐπιδιορθωμένη. Ἐκδό-
της Α. Κωνσταντινίδης. Ἐν Ἀθήναις, σ. 8ον, σελ. 480.
- 10). Διηγήματα. Ἡ Ἀσχημὴ ἀδελ-
φή, Ὁ Παπὰ Νάρμιστος, Ἀνάμνησις, Φι-
λιππος Μάρθας, Εἰς τοῦ ὀφθαλμοπατροῦ,
Ὁ Λυσοσφηνός, ὑπὸ Δ. Βικέλα. Ἐν Ἀ-
θήναις, Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας», σ. 16ον, σελ. 210.
- 11). Corpus juris civilis, μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὑπὸ
Ἡλία Λιακοπούλου. Ἐκδότης Α. Κων-
σταντινίδης. Ἀθήναι, σ. 8ον, φυλλάδιον
Α', σελ. 96.
- 12). Τὰ πρῶτα ποιήματα. ὑπὸ
Γερασίμου Θ. Βώκου, μετὰ προλόγου τῆς
κ. Ἀθηνᾶς Ν. Σερρέτη. Ἀθήναι, σ. 16ον, σελ. 62.
- 13). Σειρὰ τῶν ποιητικῶν ἔρ-
γων Γεωργίου Μαρτινέλλη. Τεύχος Ι. Ἐ-
θνικαὶ εἰκόνες. Ἐκδότης Α. Κωνσταντινί-
δης. Ἀθήναι, σ. 8ον, σελ. 46.
- 14). Ἡ Κλέις τῶν Γλωσσῶν, ἡ
πρακτικὸς ὁδηγὸς πρὸς καθεὶν ἐμάθησιν
τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ
Ἰταλικῆς μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Μ. Hamlet,

- Τεύχη 1ον, 2ον, 3ον καὶ 4ον. Ἀθήναι σ. 4ον, σελ. 64.
- 15). Μυρία Ὅσα, οἰκογενειακὸν
ποικίλον ἀνάγνωσμα, κατὰ Κυριακὴν ἐκ-
δοθήμενον ὑπὸ Παύλου Σ. Οἰκαρόμου. Ἀ-
θήναι, σ. 4ον, ἔτος 1ον, ἀρθ. 1ος, σελ. 8.
- 16). Θ. Γ. Ὀρφανίδης, ὡς βοτα-
νικός, ὑπὸ Θ. δὲ Χελιδάκη, σ. 8ον, σελ. 16.
- 17). Περιγραφή τῆς γῆσου Πό-
ρου, ὑπὸ Ἐμμ. Γ. Κανελλῆ. Ἀθήναι,
σ. 8ον, σελ. 32.
- 18). Μελίσσα, σύγγραμμα περιοδικόν,
ἐκδοθήμενον δις τοῦ μηνός, ὑπὸ Αἰγ. Σ.
Παπαρηγοπούλου. Ἐν Πάτραις, σ. 8ον,
ἔτος Α', φυλ. 1ον, σελ. 16.
- 19). Ἴατρος, σύγγραμμα περιοδικόν
τῶν περισσοτέρων ἑλληνικῶν ἀποικιῶν, Διευ-
θουτῆς καὶ Ἐκδότης Δρ. Ν. Γ. Δόσιος. Γα-
λάζιον, ἔτος Α' τεύχος Α', σ. 8ον, σελ. 16.
- 20). Ἐπιθεώρησις, ἐκδοτὰς κατὰ
Τετάρτην ὑπὸ Ἐπαμ. Κ. Κυριακίδου.
Κωνσταντινούπολις, σ. 4ον. Ἐτος Α',
Τεύχος Α', σελ. 16.

Ἀγγέλλονται

- Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς
γλώσσης, ὑπὸ Λεόντος Οὐλιέ.
- Τὰ πρῶτα Βήματα (ποίηματά),
ὑπὸ Ἐπαμ. Π. Πολιάκη.
- Ἄνηρ καὶ γυνή, ἡ κατάκτησις
τῆς καρδίας. Μ. Λεττὴ τοῦ Μυστηρίου. Με-
τάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλ. πρωτοτύπου ὑπὸ
Μ. Hamlet.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἐνάσει τῆς Β' περιόδου καὶ τῇ μεταλλαγῇ τῆς διεύθυνσις τῆς ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ σὺν τῷ νέῳ τῆς προγράμματι, ὅπερ ἀνα-
δημοσιεύομεν εἰς τῇ 1ῃ τοῦ φύλλου σελίδι, ἀπέταται πρὸς τοὺς παλαιούς αὐτῆς φίλους καὶ συνδρομητάς, καὶ πρὸς ἄλλους φιλο-
μούσους κυρίως λεπτομερεῖς σημειώσεις τῶν ὅρων, οὓς φρονεῖ ὅτι ἀκολουθοῦσα θὰ ἐπιτύχη τοῦ σκοποῦ τῆς.

Ἐκ τῶν σημειώσεων τούτων ἀπροσώπων τὰς εἴης.

— Ἐκτός τῶν νέων τακτικῶν συντακτῶν τῆς Ἐβδομάδος καὶ ἐνίων ἐκ τῶν παλαιῶν αὐτῆς συνεργατῶν, ἐξησφαλισαμεν τὴν πλεονεξίαν συνεργασίαν τῶν δοκιμωτέρων ἑλληνικῶν καλῶν καὶ τινῶν ἐκ τῶν περιφανεστέρων ξένων συγγραφέων, ὧν ἔργα ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει δημοσιουθῆσονται τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἐβδομάδι. Δημοσιογράφοι, λογοτέχνη, ποιηταὶ ἐκ τῆς Ἀθήναις καὶ τῆς ἀλλοδαπῆ προσφιλεστάτων εἰς τὸ ἑλληνικὸν δῆμοσιον, προθύμως ἀνέλαβον νὰ κοσμήσωσι τὴν Ἐβδομάδα δι' ἔργων τερπνῶν καὶ ὠφελιμῶν, ἐν οἷς ὑπὸ θέλγουσαν ἐπιφάνειαν θὰ ἐπιδικῶνται ὁ σκοπὸς τῆς. Μετὰ τοιούτων πολυτίμων ἐφοδίων ἐπιζήνομεν ὅτι ἡ Ἐβδομάς ἀπόβῃται ἐν τῶν τερπνοτέρων καὶ χρησιμωτέρων ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

— Ἐκ τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν πόλεων καὶ τῶν ἐπιστημοτέρων τοῦ ἔξωτερικοῦ κέντρων, ἐκτακτοὶ συνεργάται ἀνεδέχθησαν εὐμεινῶς νὰ ἐπιστέλλωσιν ἡμῖν τὰς ἐντυπώσεις των, ἐπὶ παντός αὐτόθι διαδραματιζομένου ἐπισήμου γεγονότος, ἐπὶ δὲ καὶ σχετικῶς ἄθρογγραφίας ἢ περιγραφῆς ἑορτῶν ἢ πανηγύρεων καὶ λοιπῶν εὐαθροῦσίων, ἐν αἷς ἐκφραστικωτέρα ἐκδηλοῦται ἡ κοινοτικὴ δρᾶσις.

Ἡ Ἐβδομάς, ἔχουσα ἤδη εὐρυτάτην διὰδοσιν καὶ παρελλόν τιμῶν καὶ ἀξιοπρεπῆς, ἐπαξίως δὲ ἀντιπροσωπευομένη, ἐπιζήνομεν ὅτι, καθ' ἅπαν ἰδίᾳ τῷ ἑλληνικῷ, ἑστέακ ἐμπρόσδεκτος ἐν τῷ πρό-
βῳ τῶν ἐπιστελλόντων συνεργατῶν τῆς.

— Καταργεῖται ἡ πολιτικὴ. Καταργοῦνται αἱ ἐκτενεῖς διατριβαὶ. Καταργοῦνται, ὅσον σοφαὶ καὶ ἀν' ἡνε, αἱ τοῖς πολλοῖς ἀχρηστοὶ εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ μελέται αἱ εἰς εἰδικὰ ἀρμόζουσαι περιοδικά. Ἐπὶ ταῦταις ταῖς τριῖν καταργήσεσι πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐπιπρο-

τήσωσι πάντες ὅσοι, ὅπως ἡμεῖς, σάλπιττονται ὅτι, διὰ νὰ μεταδῶσιν ἰδέαι ἀγαθαί, δύναν οὐδὲ νὰ προκαλῆ τις φανατικὴν ἀντίστασιν ἐκ μέρους πολιτικῶν ἀντιπρονοῦντων, οὐδὲ νὰ πολυλογῆ, οὐδὲ νὰ διδάσῃ ἐπιστημονικᾶς μερικότητος ἐν γῶρᾳ, ἐν ἣ καὶ γενικά τινες ἐπιστημονικαὶ γνώσεις εἶνε δυστυχῶς ἀγνωστοὶ εἰσέτι. Διὰ τοῦς πρὸν ἀρκοῦσιν αἱ πολιτικαὶ συνάδελφοι καὶ τὸ βουλευτήριον. Διὰ τοῦς δὲ, αἱ πανεπιστημιακαὶ ἔδραι. Ἡμεῖς ἀποτενωμεθα πρὸς τοὺς πάντας. Ἡ Ἐβδομάς θὰ παρέχη εἰς τοὺς ἀναγκαστάς τῆς κοινο-
νικῆς, φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐν γένει μελέτας, καὶ σκη-
νᾶς, εἰκόνας, ἤθη, ἔθιμα καὶ λοιπὰ φαινόμενα τοῦ συγχρό-
νου κοινοικοῦ ἡμῶν βίου, ἢ καὶ ξένων κοινοικῶν ἐν Ἰταλίᾳ, εἰς ἧς θὰ ἐπιζητήται τοῦ ἐπωφελοῦς ἢ μίμησις καὶ τοῦ ἐπιζημιῶν ἢ ἀπορρογῆ. Διηγήματα ἀναγόμενα εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ ἑθνικοῦ ἡμῶν βίου ἢ σκοποῦντα τὴν διὰδοσιν ἡμῶν ἀρχῶν. Εἰ-
δήσεις, ἀφορᾶσαι εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἑθνικῆς δρᾶσις. Ἀναγραφῆς ἐπιστημονικῶν ἢ τεχνικῶν ἐφευρέσεων. Μυσθιατορήματα, ἐν μεταφράσει δυστυχῶς, μέχρις ὅτου παραγάγῃ πρωτότυπα ἢ πτωχῆ καὶ ἀνομοσθητικῶς ἡμῶν φιλολογία, βιβλιοκρισίας μετὰ περιλήψεως τῶν ἐκδοθῶντων ἔργων, ἐπιθεωρήσεις θεατρικῆς, καλ-
λιτεχνικῆς, τοῦ σαρμού, περιηγήσεις, ἀναποκρίσεις, βιογραφίας καὶ ποιήματα ἐτι. ὅσω τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα καὶ ἐκλεκτότερα.

Ἐν πᾶσι τούτοις θὰ ἐπιδικῶνται τοῦ ὄρους τὸ ἀνθηρὸν ὃ θέλων νὰ ἐπιτύχη λογογραφῶν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν σφειδὲ νὰ μει-
διᾷ, νὰ ψάλλῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὰς ἰδέας του, ὡς ἡ δὲ νὰ ἐχη αὐ-
στηρὰν τὴν ὄψιν καὶ σύνορον τὸ μέτωπον, ἀτόμοτος, ἔντρος, σκαῖος. Τοῦτο τὸ γνώσκουσιν ἄριστα εἰ ἡμεῖροι συνεργάται.